

พระราชบัญญัติ

การเดินเรือในน่านน้ำสยาม พระพุทธศักราช ๒๔๕๖

มีพระบรมราชโองการใน พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาอานันทมหิดล พระมยุรกเกล้าเจ้าอยู่หัว ให้ประกาศ จงทราบทั่วกันว่า ได้ทรงพระราชดำริเห็นว่าพระราชบัญญัติว่าด้วยการเดินเรือในน่านน้ำสยามที่ได้ตราขึ้นไว้ เมื่อวันที่ ๒๔ มิถุนายน รัตนโกสินทรศก ๑๒๔ นั้น ยังมีบกพร่องอยู่หลายประการสมควรจะเปลี่ยนแปลงแก้ไขสม กับกาลสมัย เพราะฉะนั้นจึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้แทนดังต่อไปนี้

ความเบื้องต้น

และคำอธิบายบางคำที่ใช้ในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้ เรียกว่า “พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำสยาม พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ ”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้เป็นกฎหมาย ตั้งแต่วันที่ ๑ กันยายน พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“เรือ” หมายความว่า ยานพาหนะทางน้ำทุกชนิด ไม่ว่าจะใช้เพื่อบรรทุก ลำเลียง โดยสาร จูง ดัน ยก ขุดหรือลอกรวมทั้งยานพาหนะอย่างอื่นที่สามารถใช้น้ำได้ ทำนองเดียวกัน

“เรือกำปั่น” หมายความว่า เรือที่เดินด้วยเครื่องจักรกล หรือด้วยใบ และไม่ได้ใช้กระเชียง แจวหรือพาย

“เรือกำปั่นไฟ” หรือ “เรือกลไฟ” หมายความว่า เรือที่เดินด้วยเครื่องจักรจะใช้ใบด้วยหรือไม่ก็ตาม และให้หมายความรวมถึงเรือกำปั่นชนิดด้วย

“เรือกำปั่นยนต์” หรือ “เรือยนต์” หมายความว่า เรือที่เดินด้วยเครื่องยนต์จะใช้กำลังอื่นด้วยหรือไม่ก็ตาม

“เรือกำปั่นใบ” หรือ “เรือใบ” หมายความว่า เรือที่เดินด้วยใบและไม่ใช่เครื่องจักรกล

“เรือกล” หมายความว่า เรือที่เดินด้วยเครื่องจักรกล และใช้กำลังอื่นด้วยหรือไม่ก็ตาม

“เรือกลไฟเล็ก” หมายความว่า เรือที่มีขนาดต่ำกว่าสามสิบตันกรอสส์ที่เดินด้วยเครื่องจักร

“เรือเดินทะเล” หรือ “เรือทะเล” หมายความว่า เรือที่มีลักษณะสำหรับใช้ในทะเล ตามกฎข้อบังคับ สำหรับการตรวจเรือ

“เรือเล็ก” หมายความว่า เรือที่เดินด้วยกระเชียง แจวหรือพาย

“เรือโป๊ะ” หรือ “เรือโป๊ะจ้าย” หมายความว่า เรือทะเลที่มีรูปร่างแบบยุโรป และเครื่องเสาเพลลาใบ อย่างแบบจีน หรือแบบประเทศใด ๆ ในเอเชีย

“เรือเปิดทะเลและอื่น ๆ” หรือ “เรือเปิดทะเลและเรืออื่น ๆ” หมายความว่า เรือที่ใช้ใบในเวลาเดินทะเล และใช้ใบ หรือกระเชียง แจว ในเวลาเดินในลำแม่น้ำ และให้ หมายความว่ารวมถึงเรือฉลอมทะเล เรือทั้ง ฉลอมท้ายเรือฉนวน หรือเรือสามก้าด้วย

“เรือสำเภา” หมายความว่า เรือเดินทะเลต่ออย่างแบบจีน หรือแบบประเทศใด ๆ ในเอเชีย

“ เรือบรรทุกสินค้า ” หมายความว่า เรือที่ไม่มีคาค้ำหรือไม่มีตลอดลำเดินด้วยกระเชียง แจว หรือ พาย หรือบางที่ใช้ใบ และใช้สำหรับบรรทุกสินค้า

“ เรือลำเลียง ” หมายความว่า เรือที่มีใช้เรือกล และใช้สำหรับลำเลียง หรือขนถ่ายสินค้าจาก เรือกำปั่นหรือบรรทุกสินค้าส่งเรือกำปั่น

“ เรือลำเลียงทหาร ” หมายความว่า เรือที่ใช้ในการลำเลียงทหาร ทั้งนี้ไม่ว่าจะเป็นเรือของทางราชการทหาร หรือไม่ก็ตาม

“ เรือโดยสาร ” หมายความว่า เรือที่บรรทุกคนโดยสารเกินสิบสองคน

“ เรือสินค้า ” หมายความว่า เรือที่มีใช้เรือโดยสาร

“ เรือประมง ” หมายความว่า เรือที่ใช้สำหรับการจับสัตว์น้ำ หรือทรัพยากรที่มีชีวิตอื่น ๆ ที่อยู่ในทะเล

“ เรือสำราญและกีฬา ” หมายความว่า เรือที่ใช้สำหรับหาความสำราญ หรือเรือที่ใช้เพื่อการเล่นกีฬา โดยเฉพาะ และไม่ได้ใช้เพื่อการค้า การทหาร หรือการค้นคว้าทางวิทยาศาสตร์

“ เรือไม้ที่ต่อแบบโบราณ ” หมายความว่า เรือใบเสาเดียว เรือสำเภา หรือเรือไม้ ที่ต่อตามแบบเรือที่ใช้ อยู่ในสมัยโบราณ

“ แพ ” หมายความว่า รวมตลอดถึง โป๊ะ อู่ลอย และสิ่งลอยน้ำที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน

“ แพคนอยู่ ” หมายความว่า เรือที่ปลูกอยู่บนแพ และลอยอยู่ในลำแม่น้ำหรือลำคลอง

“ ต้นกรอสส์ ” หมายความว่า ขนาดของเรือที่คำนวณได้ตามกฎข้อบังคับสำหรับการตรวจเรือตาม มาตรา ๑๖๓

“ น่านน้ำไทย ” หมายความว่า บรรดาน่านน้ำที่อยู่ภายใต้อำนาจอธิปไตยของประเทศไทย

“ เมืองท่า ” หมายความว่า ท่าเล หรือถิ่นที่จอดเรือเพื่อขนถ่ายคนโดยสารหรือของ

“ นายเรือ ” หมายความว่า ผู้ควบคุมเรือกำปั่น หรือเรืออื่น ๆ แต่ไม่รวมถึงผู้นำร่อง

“ คนประจำเรือ ” หมายความว่า คนที่มีหน้าที่ทำการประจำเรือ

“ ลูกเรือ ” หมายความว่า คนประจำเรือนอกจากนายเรือ

“ คนโดยสาร ” หมายความว่า คนที่อยู่ในเรือ เว้นแต่

(๑) คนประจำเรือ หรือผู้อื่นที่รับจ้างทำงานในเรือนั้น

(๒) เด็กที่มีอายุต่ำกว่าหนึ่งปี

“ เจ้าท่า ” หมายความว่า อธิบดีกรมเจ้าท่า หรือผู้ซึ่งอธิบดีกรมเจ้าท่ามอบหน้าที่

“ เจ้าพนักงานออกใบอนุญาต ” หมายความว่า อธิบดีกรมเจ้าท่าหรือผู้ซึ่งอธิบดีกรมเจ้าท่า มอบหมายให้ทำการออกใบอนุญาต

“ พนักงานตรวจ ” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมแต่งตั้งให้มีหน้าที่ตรวจเรือตามพระราชบัญญัตินี้

หมายเหตุ ความในมาตรา ๓ เดิม ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย ป.ว. ฉบับที่ ๕๐ ถูกยกเลิกและใช้ความใหม่นี้แทนโดยมาตรา ๓ แห่ง พ.ร.บ. การเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๒๕

ความในมาตรา ๕ มาตรา ๖ แห่ง พ.ร.บ. การเดินเรือในน่านน้ำไทย ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย ป.ว. ฉบับที่ ๕๐ ลงวันที่ ๑๘ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๕ ถูกยกเลิกโดยมาตรา ๔ แห่ง พ.ร.บ. การเดินเรือใน น่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๒๕

มาตรา ๘ ในพระราชบัญญัติแห่งใดมีบัญญัติว่าด้วยการออกอนุญาตอย่างใด ๆ ตามซึ่งเจ้าท่า เห็นจำเป็นจะต้องออกเป็นหนังสือ ให้เจ้าท่ามีอำนาจเรียกค่าธรรมเนียมสำหรับใบอนุญาตเช่นนั้นตามอัตราที่กำหนดโดยกฎกระทรวงแต่ไม่เกินหนึ่งร้อยบาท

ความในมาตรา ๘ เดิมถูกยกเลิกและใช้ความใหม่แทนโดยมาตรา ๑ แห่ง พ.ร.บ. การเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๐ ต่อมาถูกยกเลิกและใช้ความใหม่นี้แทนอีกครั้งหนึ่ง โดยมาตรา ๑ แห่ง พ.ร.บ. การเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๖๐

มาตรา ๙ พระราชบัญญัติว่าด้วยการเดินเรือในน่านน้ำสยาม รัตนโกสินทรศก ๑๒๔ ประกาศลง วันที่ ๑๗ กรกฎาคม รัตนโกสินทรศก ๑๒๕ ว่าด้วยการตั้งศาลทะเล ประกาศลงวันที่ ๑๕ มีนาคม รัตนโกสินทรศก ๑๒๕ ว่าด้วยการออกใบอนุญาตสำหรับเรือบรรทุกสินค้า และเรือเล็กและประกาศลงวันที่ ๒๒ เมษายน รัตนโกสินทรศก ๑๒๕ ว่าด้วยเรือกลไฟที่ใช้สำหรับรับจ้างนั้นท่านให้ยกเลิกเสีย แต่การยกนี้ท่านว่ามีได้เกี่ยวแก่การอย่างใดที่ได้มีผู้กระทำไว้แต่ก่อน หรือแก่ความผิดอย่างใดซึ่งได้กระทำไว้แต่ก่อนเวลาประกาศให้ใช้พระราชบัญญัตินี้

ความในมาตรา ๙ เดิมถูกยกเลิกและใช้ความใหม่นี้แทนโดยประกาศแก้ไข พ.ร.บ. ว่าด้วยการ เดินเรือในน่านน้ำสยาม พ.ศ. ๒๕๕๖

มาตรา ๑๐ กฎสำหรับป้องกันมิให้เรือ โดยกัน พุทธศักราช ๒๔๕๖ นั้น (ปัจจุบัน พ.ร.บ. ป้องกัน เรือโดยกัน พ.ศ. ๒๕๒๒) ท่านว่ามีไว้สำหรับแต่เรือกำปั่นสยามฝ่ายเดียว ให้ใช้ได้ตลอดถึงเรือกำปั่นทั้งหลาย ที่เดินในบรรดาเขตท่า และเขตที่ทอดจอดเรือของพระราชอาณาจักรสยามแต่อย่าให้ขัดกับพระราชบัญญัตินี้ เมื่อจะต้องเป็นการขัดเช่นนั้นไซ้จะต้องให้ถือเอาข้อบังคับในพระบัญญัตินี้เป็นใหญ่ ดังได้ไว้ในข้อ ๓๐ แห่งกฎนี้ และท่านว่าผู้เป็นเจ้าของและนายเรือทุกลำ ต้องถือและกระทำตามกฎนั้น จงทุกประการ

มาตรา ๑๑ การลงโทษจำคุกหรือปรับนั้น ถ้าจำเลยเป็นคนในบังคับต่างประเทศ ซึ่งมีกงสุล แทนที่มีอำนาจฝ่ายตุลาการสำหรับประเทศนั้นตั้งอยู่ในพระราชอาณาจักรสยาม ท่านว่าต้องเป็นหน้าที่ของศาล กงสุลนั้นบังคับให้เป็นไปตามโทษานุโทษ

ขณะนี้ไม่มีกงสุลแล้ว คงขึ้นศาลยุติธรรม เช่นเดียวกับคนไทยทั้งสิ้น

หมวดที่ ๒

หน้าที่นายเรือเมื่อเวลาเรือเข้ามาหรือออกจากน่านน้ำไทย

มาตรา ๑๒ เรือกำปั่นลำใด เมื่อเข้ามาในน่านน้ำไทย นายเรือต้องชักธงสำหรับเรือขึ้นไว้ให้ปรากฏในเวลากลางวัน จนกว่าเจ้าท่ามาขึ้นบนเรือ

มาตรา ๑๘ เรือกลที่เป็นเรือเดินทะเล และเป็นเรือไทยขนาดตั้งแต่หกสิบตันกรอสส์ขึ้นไป และ เรือกำปั่นต่างประเทศ เมื่อเข้ามาในเขตท่าเรือใด ๆ ในน่านน้ำไทย นายเรือต้องรายงานการเข้ามาถึงต่อเจ้าท่าตามแบบพิมพ์ของกรมเจ้าท่าภายในเวลาสี่สิบสี่ชั่วโมง นับแต่เวลาที่จอดเรือเรียบร้อยแล้ว

มาตรา ๑๙ เรือกลที่เป็นเรือเดินทะเลและเป็นเรือไทยขนาดตั้งแต่หกสิบตันกรอสส์ขึ้นไป และ เรือกำปั่นต่างประเทศที่เตรียมจะออกไปจากเขตท่าเรือใด ๆ ในน่านน้ำไทย นายเรือต้องชักธงลา (คือธงที่เรียกว่าบลูปีเตอร์) ถ้าเรือกำหนดออกในเวลาบ่ายให้ชักธงขึ้นในเวลาเช้าถ้าเรือกำหนดออกในเวลาเช้าให้ชักธงขึ้นในเวลาบ่ายของวันก่อน

มาตรา ๒๐ เรือกำปั่นต่างประเทศ เมื่อเข้ามาในเมืองท่าของประเทศไทย ซึ่งมีได้กำหนดเป็นเขตท่าเรือ นายเรือต้องรายงานการเข้ามาหรือออกไปต่อเจ้าท่าภายในเวลาสี่สิบสี่ชั่วโมง นับแต่เรือเข้ามาหรือก่อนเรือออกไป และต้องปฏิบัติตามคำสั่งเจ้าท่า

มาตรา ๒๑ เรือกลที่เป็นเรือเดินทะเลและเป็นเรือไทยขนาดตั้งแต่หกสิบตันกรอสส์ขึ้นไป เมื่อจะออกจากเขตท่าเรือใด ๆ ในน่านน้ำไทย นายเรือต้องแจ้งกำหนดออกเรือต่อเจ้าท่าก่อนออกเรือเป็นเวลาไม่น้อยกว่าหกชั่วโมง เพื่อให้เจ้าท่าตรวจสอบว่าปฏิบัติถูกต้องตามกฎหมายหรือไม่เสียก่อน เมื่อเห็นว่าถูกต้อง แล้วจึงอนุญาตให้ออกเรือได้

มาตรา ๒๒ เรือกำปั่นที่ใช้เดินทะเลระหว่างประเทศลำใดที่ต้องมีใบสำคัญตามที่กำหนดในกฎข้อบังคับสำหรับการตรวจเรือตามมาตรา ๑๖๒ เมื่อจะออกจากเขตท่าเรือใด ๆ ในน่านน้ำไทย นายเรือ ต้องแจ้งกำหนดออกเรือต่อเจ้าท่าก่อนออกเรือเป็นเวลาไม่น้อยกว่าหกชั่วโมง เพื่อให้เจ้าท่าตรวจใบอนุญาตใช้เรือและในสำคัญดังกล่าว ตลอดจนอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องใช้ให้ถูกต้องและใช้การได้

มาตรา ๒๓ เรือกลที่เป็นเรือเดินทะเลและเป็นเรือไทย และเรือกำปั่นต่างประเทศที่ต้องมีใบสำคัญตามที่กำหนดในกฎข้อบังคับ สำหรับการตรวจเรือตามมาตรา ๑๖๓ เมื่อจะออกจากเขตท่าเรือใด ๆ ในน่านน้ำไทยยังเมืองท่าต่างประเทศ นายเรือจะต้องได้รับอนุญาตเรือออกจากท่าจากเจ้าท่าเสียก่อน

มาตรา ๒๔ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ หรือ มาตรา ๒๓ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

ความในหมวดที่ ๒ ของภาค ๑ เดิมซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย พ.ร.บ. แก้ไขเพิ่มเติมฯ พ.ศ. ๒๔๗๗ ถูกยกเลิกและใช้ความใหม่แทนโดย มาตรา ๕ แห่ง พ.ร.บ. การเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๒๕ ความใหม่แทนมีเพียงมาตรา ๑๗ ถึง มาตรา ๒๔ ฉะนั้นตั้งแต่ มาตรา ๒๕ ถึง มาตรา ๒๘ จึงถูกยกเลิกไปโดยไม่มี ความใหม่เข้ามาแทน

หมวดที่ ๓

ว่าด้วยท่าเลทอดจอดเรือ

มาตรา ๒๕ ภายในเขตท่าเรือกรุงเทพฯ ถ้าเรือกำปั่นลำใดที่มีผู้จอดเทียบท่าเรือ หรือท่าโรงพักสินค้า เรือกำปั่นลำนั้นต้องทอดสมอจอดอยู่กลางลำน้ำด้วยสมอสองตัว มีสายโซ่ให้พอทั้งสองตัว เพื่อกันมิให้เรือเกาสมอเคลื่อนจากที่นั้นได้

มาตรา ๓๐ เรือเก็บสินค้าเรือท่องเที่ยว และเรือใด ๆ ที่ทอดจอดประจำอยู่นั้น ต้องผูกจอดอยู่กับ สมอทุ่นอย่าง มั่นคงสมกับกำลังของสายโซ่ที่ทอดอยู่นั้น

มาตรา ๓๑ ห้ามมิให้เรือกำปั่น เรือ เก็บสินค้า เรือท่องเที่ยวอย่างใด ๆ ทอดสมอหรือผูกจอดอยู่ในทางเรือเดิน ในลำแม่น้ำเป็นอันขาด

มาตรา ๓๒ ห้ามมิให้เรือกำปั่นลำใดที่ผูกจอดเทียบเทียบท่าเรือ ท่าพักสินค้าหรือเทียบฝั่งนั้น ทอดสมอลงไป ในแม่น้ำห่างจากหัวเรือเกินกว่าสามสิบเมตร

มาตรา ๓๓ เรือลำใดที่เจ้าท่าไม่ยอมออกใบอนุญาตให้ หรือเรียกคืน หรือยึดใบอนุญาตไว้ โดยเรือ่นั้นมีความ ไม่สมประกอบสำหรับเดินทะเล ต้องให้ผูกจอดทอดไว้ในที่ใดที่หนึ่ง ซึ่งเจ้าท่าจะกำหนดให้

มาตรา ๓๔ เรือไต่ หรือเรือ ไต่จ่าย เรือลำเลียง เรือสำเภา เรือบรรทุกสินค้า เรือเปิดทะเล และ เรือ อื่น ๆ ต้องจอดทอดสมอกลางแม่น้ำ และถ้าไม่เป็นการขัดขวางก็ให้ทอดจอดค่อนข้างฝั่งตะวันตก แต่ ต้องไว้ ช่องทางเรือเดินไม่น้อยกว่าร้อยเมตร ในระหว่างเรือกับฝั่งตะวันตก หรือกับบรรดาเรือที่จอดเทียบ ฝั่ง ตะวันตก หรือกับแพคนอยู่ที่ถูกเทียบอยู่กับฝั่งตะวันตก

มาตรา ๓๕ บรรดาเรือไต่ หรือเรือ ไต่จ่าย เรือลำเลียง เรือสำเภา เรือบรรทุกสินค้า เรือเปิดทะเล และเรืออื่น ๆ ที่ไม่ได้ใช้การนั้น ต้องให้ถอยไปอยู่ที่ท่าเลสำหรับทอดจอดเรือ แห่งใดแห่งหนึ่งในเขตท่าตามที่ เจ้าท่าเห็นสมควรจะกำหนดตามครั้งคราว และประกาศให้ทราบทั่วกันในหนังสือราชกิจจานุเบกษาและ ใน หนังสือพิมพ์จดหมายเหตุในท้องที่ตั้งแต่สองรายขึ้นไป

มาตรา ๓๖ ห้ามมิให้เรือกำปั่นเดินทะเลลำใดจอดทอดสมอตามลำแม่น้ำในระหว่างสองตำบลนั้นเป็น ที่ทอดจอดเรือรบสยามและบรรดาเรือกำปั่นเดินทะเล หรือเรือรบต่างประเทศจะแล่น หรือมีเรืออื่นจูง ผ่าน คลองสะพานหันขึ้นไปตามลำแม่น้ำนั้นให้ถือว่าเป็นการมิชอบด้วยกฎหมายเว้นแต่จะได้รับอนุญาตพิเศษจาก เจ้าท่าและ โดยอาศัยข้อบังคับกำกับอนุญาตนั้นอยู่ด้วยตามซึ่งเจ้าท่าจะเห็นสมควร

มาตรา ๓๗ ถ้าไม่มีเหตุฉุกเฉินอันจำเป็นที่จะต้องทำเช่นนั้น ห้ามมิให้เรือกำปั่นลำใดจอดทอดสมอใน ลำแม่น้ำระหว่างวัดบุคคโลกับในระยะทางสองร้อยเมตรได้ปากคลองบางปะแก้วและระหว่าง ปาก คลองผดุง กับคลองสำเพ็ง เพราะในระหว่างตำบลเหล่านี้เป็นท่าเลขยกเว้นไว้สำหรับทางให้เรือเดิน ขึ้นล่อง

มาตรา ๓๘ เรือกำปั่นทุกลำที่บรรทุกคนโดยสารหรือของจากเมืองท่าหรือตำบลใด ๆ ในต่างประเทศ เข้ามาในแม่น้ำเจ้าพระยา หรือเรือใด ๆ ที่เข้ามาในแม่น้ำเจ้าพระยาโดยขนถ่ายคนโดยสารหรือของจาก เรือ กำปั่นที่มาจากต่างประเทศ เมื่อผ่านสมุทรปราการแล้ว ถ้าจะส่งคนโดยสารหรือของที่บรรทุกมานั้นขึ้นบก ต้องจอด ณ ที่จอดเรือหรือเทียบท่าเทียบเรือของการท่าเรือแห่งประเทศไทย เว้นแต่เมื่อที่จอดเรือ หรือ ท่าเทียบเรือไม่ว่างพอจะจอดหรือเทียบได้ หรือเพราะเหตุจำเป็นอย่างอื่นซึ่งถ้าตรงตามหลักเกณฑ์ที่ คณะกรรมการกำหนดไว้ และอธิบดีกรมเจ้าท่าลงนามอนุญาตแล้ว จึงจะเข้าจอดหรือเทียบในที่ที่ได้รับ อนุญาตได้

คณะกรรมการดังกล่าวในวรรคหนึ่งให้มีจำนวนห้าคน ประกอบด้วยอธิบดีกรมเจ้าท่าเป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมศุลกากรและผู้อำนวยการท่าเรือแห่งประเทศไทยเป็นกรรมการ โดยตำแหน่ง และบุคคลอื่นอีก คน ซึ่งรัฐมนตรีกระทรวงคมนาคมแต่งตั้ง

ความในมาตรา ๓๘ เดิมถูกยกเลิกและใช้ความใหม่แทนโดยมาตรา ๔ แห่ง พ.ร.บ. การเดินเรือ ในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๔๘๓ ต่อมาถูกยกเลิกและใช้ความใหม่นี้แทนอีกครั้งหนึ่งโดยมาตรา ๗ แห่ง พ.ร.บ. การเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๑๐

มาตรา ๓๘ ทวิ การประชุมของคณะกรรมการเพื่อปฏิบัติการตามความในมาตรา ๓๘ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในกรณีที่ประธานกรรมการไม่สามารถมาประชุม ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธาน การลงมติวินิจฉัยของคณะกรรมการให้ถือเสียงข้างมากเป็นประธานถ้ามีคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ผู้นั่งเป็น ประธานออกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๓๘ ตริ ภายใต้บังคับมาตรา ๓๘ ให้เจ้าท่ามีอำนาจที่จะกำหนดที่ทอดจอดเรือสำหรับ เรือกำปั่น และ เรือเล็กทุกลำและนายเรือต้องเอาเรือไปทอดจอดตามที่เจ้าท่าจะชี้ให้และห้ามเอาเรือไปจาก ที่นั้น หรือย้ายไป ทอดจอดที่อื่น โดยมิได้รับอนุญาตจากเจ้าท่า เว้นแต่เมื่อมีเหตุจำเป็นซึ่งเจ้าท่าจะพิจารณาเห็นสมควรเมื่อเรือ กำปั่นลำใดกำลังเข้ามา นายเรือจะต้องยอมให้เจ้าท่าขึ้นไปบนเรือและถ้าจำเป็นจะหยุดเรือรอรับก็ต้องหยุด

มาตรา ๓๘ จัตวา นายเรือลำใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๘ หรือมาตรา ๓๘ ตริ มีความผิดต้องระวางโทษปรับ ไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๓๘ ทวิ มาตรา ๓๘ ตริ มาตรา ๓๘ จัตวา เพิ่มขึ้นโดยมาตรา ๕ แห่ง พ.ร.บ.การเดินเรือ ในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๔๘๓

ความในมาตรา ๓๘ จัตวา เดิมถูกยกเลิกและใช้ความใหม่นี้แทนโดยมาตรา ๘ แห่ง พ.ร.บ. การเดินเรือ ในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๑๐

มาตรา ๓๘ เรือกำปั่นลำใดเมื่อเข้ามาถึงในเขตท่าแล้ว มิได้กระทำการถ่ายสินค้าหรือขนสินค้าขึ้นเรือ อย่างหนึ่งอย่างใด นับตั้งแต่ ๑๐ วันขึ้นไปก็ถือว่าถ้าจะต้องการเอาที่ซึ่งเรือลำนั้นจอดอยู่ ให้เรืออื่น ที่ใช้ใน การค้าขายทอดจอด ก็ให้ถอยเรือที่ไม่ได้ทำการเช่นนั้นไปทอดจอดในที่อื่นภายในเขตท่า ตามที่ เจ้าท่า จะกำหนดให้

มาตรา ๔๐ เรือกำปั่นลำใดต้องการที่จะเปลี่ยนที่ทอดจอดหรือเรือกำปั่นลำใดที่เทียบท่าเรือ หรือ ทำ สินค้า ต้องการจะหาที่ทอดจอดในลำแม่น้ำก็ให้ชักธงสัญญาณอักษร “B. A. Z. (บี เอ แซด) ตามแบบ ขอบังคับระหว่างนานาประเทศ สำหรับการชักสัญญาณ แล้วเจ้าท่าจะได้ขึ้นไปบนเรือลำนั้นและชี้ให้ ทอดจอด

อักษรโรมัน B.A.Z. ในมาตรา ๔๐ นี้เดิมเป็นอักษร T. ถูกแก้เป็น B.A.Z. โดยมาตรา ๕ แห่ง พ.ร.บ. การเดินเรือในน่านน้ำไทย แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๔๗๗

มาตรา ๔๑ เรือกำปั่นลำใดต้องการให้กองตะเวนมาช่วยก็ให้ชักธงสัญญาณหมายอักษร “ST.” ตามแบบ
ข้อบังคับระหว่างนานาประเทศ สำหรับการชักธงสัญญาณ ถ้ามีเหตุสำคัญขัดข้องต่อการบังคับบัญชาเกิดขึ้น
ในเรือ ฉะนั้นแล้วให้ชักธงสัญญาณหมายอักษร “RX.”

ในมาตรา ๔๑ นี้อักษรโรมัน ST. เดิมเป็นอักษร NY. ถูกแก้เป็น ST. และอักษร RX. เดิมเป็นอักษร YF. ถูก
แก้เป็น RX. โดยมาตรา ๑๐ แห่ง พ.ร.บ. การเดินเรือในน่านน้ำไทย แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๔๗๗

มาตรา ๔๒ ก่อนที่เรือกำปั่นไฟหรือเรือกำปั่นใบเดินทะเลลำใดจอดทอดหรือผูกจอดเป็นปกติห้าม
มิให้เรืออื่นเข้าไปเทียบข้าง ให้เข้าเทียบได้แต่เฉพาะเรือไฟเล็กและเรือเล็กของกรมเจ้าท่า หรือของ
พนักงานแพทยอาสา หรือของกรมศุลกากร หรือของผู้นำร่อง หรือเรือของกระทรวงทหารเรือซึ่งจะมีหน้าที่
พิเศษ

ในเวลาที่เรือกำปั่นลำใดที่กำลังแล่นขึ้น หรือล่องในลำแม่น้ำนั้น ห้ามเป็นอันขาดมิให้เรือจ้าง เรือ
บรรทุกสินค้า หรือเรือเล็ก หรือเรืออย่างใด ๆ เข้าไปเกี่ยวพวงข้าง เว้นแต่จะได้รับอนุญาตพิเศษของ นายเรือ
ลำนั้น

มาตรา ๔๓ เมื่อจะทอดจอดเรือกำปั่นลำใด นายเรือหรือผู้นำร่องต้องทอดจอดเรือนั้น โดยให้กิน เนื้อ
ที่อย่างน้อยที่สุดที่จะเป็นได้ และความบังคับข้อนี้เจ้าท่าต้องระวางเป็นฐะอยู่เสมอให้มีผู้ปฏิบัติตาม
โดย
ถูกต้อง

มาตรา ๔๔ ตามลำแม่น้ำเล็ก และในคลองต่าง ๆ นั้นอนุญาตให้จอดเรือต่าง ๆ ได้ทั้งสองฟาก แต่
อย่าให้เป็นที่กีดขวางแก่ทางเรือขึ้นล่องที่กลางลำน้ำ และห้ามมิให้จอดซ้อนลำหรือจอดขวางหรือ
ตรง
กลางลำน้ำลำคลองเป็นอันขาด

มาตรา ๔๕ เรือกำปั่นเรือเล็กและแพต่าง ๆ ที่จอดเทียบฝั่งแม่น้ำหรือเทียบท่าสินค้าหรือท่าเรือนั้นห้ามมิให้
จอดขวางลำน้ำ ต้องจอดให้หัวเรือท้ายเรือ หัวแพท้ายแพหันตามยาวของทางน้ำ

มาตรา ๔๖ ตามท่าขนสินค้าและท่าขึ้นทั้งสองฟากแม่น้ำเจ้าพระยา หรือตามสองข้าง เรือกำปั่นก็ดี ห้ามมิให้
เรือบรรทุกสินค้า เรือไฟเล็ก เรือเป็ดทะเล เรืออื่น ๆ จอดหรือผูกเทียบซ้อนกันเกินกว่าสองลำ ถ้าเป็นแพคนอยู่
ห้ามมิให้จอดเทียบหน้าแพเกินกว่าลำหนึ่ง

มาตรา ๔๗ ทวิ ให้เจ้าท่ามีอำนาจสั่งห้ามใช้ และให้แก้ไขท่ารับส่งคนโดยสารท่ารับส่งสินค้า ท่า
เทียบเรือ และแพในแม่น้ำลำคลอง บึง อ่างเก็บน้ำ ทะเลสาบ อันเป็นทางสัญจรของประชาชน หรือ
ที่
ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกันหรือทะเลภายในน่านน้ำไทย ซึ่งมีสภาพไม่ปลอดภัยในการใช้ หรืออาจ
เกิด
อันตรายแก่ประชาชนหรือแก่การเดินเรือ โดยแจ้งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองทราบเป็นหนังสือ ในกรณีที่ไม่
ปรากฏตัวเจ้าของหรือผู้ครอบครอง ให้ปิดคำสั่งไว้ ณ ท่ารับส่งคนโดยสาร ท่ารับส่งสินค้า ท่าเทียบเรือ หรือ
แพนั้น และให้ถือว่าเจ้าของหรือผู้ครอบครองได้รับคำสั่งนั้นแล้ว

เจ้าของหรือผู้ครอบครองซึ่งได้รับคำสั่งจากเจ้าท่าตามความในวรรคหนึ่ง มีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงคมนาคมภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง คำชี้ขาดของรัฐมนตรีเป็นที่สุดแต่ใน
ระหว่างที่รัฐมนตรียังมีได้ชี้ขาด คำสั่งห้ามใช้นั้นมีผลใช้บังคับได้ ในกรณีไม่มีอุทธรณ์คำสั่ง หรือมีอุทธรณ์แต่
รัฐมนตรีสั่งให้ยกอุทธรณ์ และเจ้าของหรือผู้ครอบครองไม่ปฏิบัติตามคำสั่งภายในเวลาที่เจ้าท่ากำหนด หรือ

ภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับทราบคำวินิจฉัยอุทธรณ์ ให้เจ้าท่ามีอำนาจจัดการแก้ไขให้เป็นไปตามคำสั่ง โดย คิดค่าใช้จ่ายจากเจ้าของหรือผู้ครอบครอง

เมื่อเจ้าของหรือผู้ครอบครองได้แก้ไขเสร็จเรียบร้อยแล้ว ให้เจ้าท่าเพิกถอนคำสั่งห้ามใช้ในกรณีที่เจ้าท่าจัดการแก้ไขเองจะรอการเพิกถอนคำสั่งห้ามใช้ไว้จนกว่าเจ้าของหรือผู้ครอบครองจะชำระค่าใช้จ่ายให้เจ้าท่าก็ได้ เจ้าของหรือผู้ครอบครองคนใดใช้เองหรือยินยอมให้ผู้อื่นใช้ทำรับส่งคนโดยสาร ทำรับส่งสินค้า ทำเทียบเรือหรือแพซึ่งเจ้าท่ามีคำสั่งห้ามใช้และยังมิได้เพิกถอนคำสั่งนั้น ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

มาตรา ๔๖ ทวินี้ ได้เพิ่มขึ้น โดยข้อ ๓ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๕๐

มาตรา ๔๗ ห้ามมิให้แพไม้ซุงที่กว้างยี่สิบต้นซุง จอดผูกเทียบข้างเรือกำปั่น หรือเทียบท่าขนสินค้า หรือทำขึ้น และห้ามมิให้เรือโป๊ะจ่าย เรือลำเลียงหรือเรือสำเภา จอดผูกเทียบข้างเรือกำปั่นมากกว่าข้างละหนึ่งลำ และห้ามมิให้เรือเช่นนี้จอดผูกท่าขนสินค้า หรือทำขึ้นมากกว่าสองลำ

มาตรา ๔๘ ห้ามมิให้เรือโป๊ะจ่าย เรือลำเลียงเรือสำเภา เรือบรรทุกสินค้า เรือกลไฟเล็ก และเรือ และแพไม้ต่าง ๆ จอดผูกกับฝั่งแม่น้ำมากลำ โดยอย่างที่ทำให้ล้อออกมาในทางเรือเดิน หรือจนเป็นที่กีดขวางแก่ การเดินเรือ

มาตรา ๔๙ เรือกำปั่น หรือเรือเล็กที่จอดมากกว่าสองลำในแม่น้ำนอกแนวเรืออื่น ๆ หรือนอกแนวแพคนอยู่ ซึ่งจอดอยู่ในท้องที่เดียวกันนั้น ท่านให้ถือว่าเรือกำปั่นหรือเรือเล็กนั้นเท่ากับจอดล้อออกมาใน ทางเรือเดิน

มาตรา ๕๐ ข้อห้ามต่าง ๆ ที่ว่ามาแล้วในมาตรา ๔๖ และ ๔๗ นั้นเจ้าท่าจะเห็นสมควรลดหย่อนโดยให้อนุญาตพิเศษก็ได้

มาตรา ๕๑ นายเรือ หรือผู้ควบคุมกำปั่น หรือเรือเล็ก หรือแพไม้มีความละเมิดต่อบัญญัติอย่างไร ๆ ในหมวดที่ ๓ นี้ ท่านว่ามีความผิดต้องระวางโทษปรับเป็นเงินไม่เกินกว่าร้อยห้าสิบบาท

หมวดที่ ๔

ว่าด้วยทางเรือเดินในลำแม่น้ำ

มาตรา ๕๒ ในเขตท่ากรุงเทพฯ นั้นให้มีทางเดินเรือสองสายดังนี้ คือ

- (๑) สายตะวันออกเรียกว่าสายใหญ่ สายนี้มีเขตโดยกว้างตั้งแต่เรือกำปั่นที่จอดอยู่กลาง แม่น้ำ จนถึงฝั่งตะวันออก หรือถึงแคมเรือกำปั่นหรือแพคนอยู่ที่จอดเทียบฝั่งตะวันออก
- (๒) สายตะวันตก สายนี้มีเขตโดยกว้าง ตั้งแต่เรือกำปั่นที่จอดอยู่กลางแม่น้ำ จนถึงฝั่ง ตะวันตก หรือถึงแคมเรือกำปั่น หรือแพคนอยู่ที่จอดเทียบฝั่งตะวันตก

มาตรา ๕๒ ทวิ เมื่อมีเหตุจำเป็นเพื่อความปลอดภัยแก่การเดินเรือ ให้เจ้าท่ามีอำนาจประกาศกำหนดทางเดินเรือและควบคุมการเดินเรือในเขตท่ากรุงเทพฯ และในแม่น้ำลำคลองเป็นการเฉพาะคราวได้

นายเรือผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประกาศกำหนดทางเดินเรือหรือประกาศควบคุมการเดินเรือตามวรรคหนึ่งต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาทและเจ้าท่าจะสั่งยึดประกาศนียบัตรควบคุมเรือ มีกำหนดไม่เกินหกเดือนก็ได้

นายเรือที่ถูกยึดประกาศนียบัตรควบคุมเรือตามวรรคสอง มีสิทธิอุทธรณ์ ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่ง คำชี้ขาดของรัฐมนตรีเป็นที่สุด แต่ในระหว่างที่รัฐมนตรียังมีคำสั่ง คำสั่งนั้นมีผลบังคับได้

มาตรา ๕๒ ตรี นายเรือที่ถูกยึดประกาศนียบัตรควบคุมเรือผู้ใด ปฏิบัติหน้าที่ในระหว่างที่ประกาศนียบัตรควบคุมเรือถูกยึดตามมาตรา ๕๒ ทวิ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๕๒ ทวิ และมาตรา ๕๒ ตรี นี้เป็นความที่เพิ่มขึ้นโดยมาตรา ๓ แห่ง พ.ร.บ. การเดินเรือ ในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๒๐

มาตรา ๕๓ แนวลำแม่น้ำทั้งสองฟากภายในระยะสามสิบเมตร ห่างจากฝั่งหรือจากแควเรือกำปั่น ที่จอดผูกเทียบฝั่ง หรือจากแพคนอยู่ที่จอดผูกเทียบฝั่งนั้น ให้หวงห้ามไว้สำหรับเป็นทางเดินเรือเล็ก ห้ามมิให้เรือกำปั่น ใช้นวนั้นเป็นอันตราย นอกจากเป็นเวลาจำเป็น เพื่อป้องกันมิให้เรือ โดนกัน หรือเพื่อกลับหรือเคลื่อนเรือจากที่จอด

มาตรา ๕๔ นายเรือผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕๓ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

ความในมาตรา ๕๔ เดิมถูกยกเลิกและใช้ความใหม่นี้แทนโดยมาตรา ๕ แห่ง พ.ร.บ. การเดินเรือ ในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๒๐

(ก.) ว่าด้วยทางเรือเดินสายตะวันออกหรือสายใหญ่

มาตรา ๕๕ เรือกำปั่นไฟทุกขนาด (นอกจากที่ว่าไว้ในมาตรา ๕๘) และเรือกำปั่นใบทุกอย่างที่มีขนาดเกินกว่าห้าสิบตัน เมื่อขึ้นร่องในลำแม่น้ำ ต้องเดินในทางเรือเดินสายตะวันออก เว้นไว้แต่เมื่อมีเหตุจำเป็น หรือเพื่อจะเข้าจอดหรือออกจากท่าหรือฝั่งจึงเดินนอกสายนั้นได้ และบรรดาเรือที่ว่ามานี้ ต้องเดินโดยช้าที่สุดที่พอสมควรแก่การเดินเรืออย่างระวังและเพื่อป้องกันอันตรายแก่เรือ และอันตรายที่อาจเกิดจากละลอกคลื่นของเรือนั้น

มาตรา ๕๖ นายเรือผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท ความในมาตรา ๕๖ เดิมถูกยกเลิกและใช้ความใหม่นี้แทนโดยมาตรา ๕ แห่ง พ.ร.บ. การเดินเรือ ในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๒๐

(ข) ว่าด้วยทางเรือเดินสายตะวันตก

มาตรา ๕๗ บรรดาเรือใบขนาดต่ำกว่าห้าสิบตันและเรือทุกอย่างนอกจากได้กล่าวไว้ในมาตรา ๕๕ นั้น ต้องเดินในทางเรือเดินสายตะวันตก

มาตรา ๕๘ บรรดาเรือกำปั่นไฟที่จูงเรืออื่นที่มีขนาดต่ำกว่าสามสิบห้าตันเดินกว่าหนึ่งลำขึ้นไป ต้องเดินในทางเรือเดินสายตะวันตก

ห้ามมิให้เรือกำปั่นลำใด จูงเรือกำปั่นหรือเรืออย่างอื่นในเขตท่ากรุงเทพฯ มากล้าจนเกินกว่ากำลังของเรือกำปั่นไฟลำนั้น จะจูงไปได้ระยะทางชั่วโมงละสองไมล์เป็นอย่างน้อยและห้ามมิให้เรือกำปั่นลำใด ที่จูงเรืออยู่นั้น เดินไปโดยระยะทางเกินกว่าชั่วโมงละหกไมล์ในเวลาทวนน้ำหรือเดินเร็วกว่าชั่วโมงละสี่ไมล์ในเวลาตามน้ำ

ห้ามเป็นอันขาดมิให้จูงเรือเล็กเกินกว่าครวละสามสิบสองลำเป็นอย่างมากและห้ามมิให้เรือที่ถูกจูงนั้นผูกเทียบซ้อนลำกันเกินกว่าดับละสี่ลำ

ความในมาตรา ๕๘ เดิมถูกยกเลิกและใช้ความใหม่นี้แทนโดยประกาศแก้ไข พ.ร.บ. ว่าด้วยการ เดินเรือในน่านน้ำสยาม พ.ศ. ๒๔๒๖

มาตรา ๕๙ ในเวลาที่กำลังจะโยงหรือผูกเรือบรรทุกเข้ากับสายโยงนั้น ห้ามมิให้เรือกลไฟลาก หรือเรือไฟเล็กที่เป็นเรือจูงนั้นแล่นรออยู่ในสายทางเรือเดินเป็นอันขาด ถ้าจะใช้สายทางเรือเดินในการจูงเรือจูงเหล่านั้นต้องแล่นอยู่เสมอให้ไ้ระยะทางไม่น้อยกว่าชั่วโมงละสองไมล์

มาตรา ๖๐ นายเรือผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕๗ มาตรา ๕๘ หรือมาตรา ๕๙ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

ความในมาตรา ๖๐ เดิมถูกยกเลิกและใช้ความใหม่นี้แทนโดยมาตรา ๖ แห่ง พ.ร.บ. การเดินเรือ ในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๒๐

(ก) ว่าด้วยส่วนทางเรือเดินทั้งสองสายที่หวงไว้สำหรับให้เรือเล็กเดิน

มาตรา ๖๑ เรือเล็กทั้งหลาย เดินในทางเรือเดินได้ทั้งสองสาย

มาตรา ๖๒ นอกจากมีเหตุจำเป็นหรือเพื่อจะข้ามฟากไปจอดที่ท่าหรือที่ฝั่งบรรดาเรือเล็กต้องเดิน อยู่ในแนวน้ำ ในระหว่างระยะสามสิบเมตร จากฝั่งหรือจากเรือกำปั่นที่จอดเทียบฝั่ง หรือจากแพคนอยู่ที่ ผูกจอดกับฝั่งแม่น้ำ

มาตรา ๖๓ เรือบรรทุกข้าวต้องเดินได้แต่ในแนวน้ำที่กำหนดไว้สำหรับเป็นทางเดินของเรือเล็กในทางเรือเดินสายตะวันตก และห้ามมิให้ไปเดินในทางเรือเดินสายตะวันออกในตอนใดตอนหนึ่งเป็นอันขาด

มาตรา ๖๔ เมื่อมีเหตุจำเป็นหรือเพื่อจะข้ามฟากไปจอดที่ท่าหรือที่ฝั่ง และเรือบรรทุกข้าวหรือ เรือเล็กจะต้องทำนอกเหนือที่บังคับไว้ในมาตรา ๖๒ และมาตรา ๖๓ ฉะนั้นก็ให้ทำด้วยความระวังทุกอย่าง ที่จะมิให้เป็นการกีดขวางแก่การเดินเรือได้

มาตรา ๖๕ ห้ามมิให้เรือบรรทุกข้าวหรือเรือเล็กผ่านหน้าเรือกำปั่นไฟที่กำลังแล่นขึ้นหรือลงในแม่น้ำใกล้กว่าระยะร้อยเมตร และถ้าจะข้ามฟากไปยังท่าหรือโรงสี ห้ามมิให้ตัดข้ามเหนือแห่งที่จะไปนั้น เกินกว่าที่ควร

มาตรา ๖๖ บรรดาเรือยนต์ที่ยาวไม่เกินกว่าหกเมตรนั้น ยอมให้เดินในแนวลำแม่น้ำทั้งสองสาย ที่กำหนดไว้สำหรับให้เรือเล็กเดิน แต่ถ้าจะเดินห่างจากฝั่งภายในระยะสามสิบเมตร ต้องเดินโดยช้าที่สุดพอสมควรแก่การควรระวังเหตุในการเดินเรือ และการควรระวังมิให้เป็นอันตรายแก่เรือเล็กที่ใช้กรรมเชิงหรือแจวพาย

มาตรา ๖๗ นายเรือผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๖๒ มาตรา ๖๔ มาตรา ๖๕ หรือ มาตรา ๖๖ ต้อง
ระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท
ความในมาตรา ๖๗ เดิมถูกยกเลิกและใช้ความใหม่นี้แทนโดยมรตรา ๗ แห่ง พ.ร.บ. การเดินเรือ ในน่านน้ำ
ไทย (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๒๐

(ข) ว่าด้วยทางคลองต่าง ๆ

มาตรา ๖๘ ในแม่น้ำลำคลองต่าง ๆ นอกเขตท่า บรรดาเรือที่เดินตามน้ำให้เดินกลางแม่น้ำหรือ ลำ
คลอง เรือที่เดินทวนน้ำให้เดินแอบฝั่ง ถ้าไม่สามารถจะทำอย่างหนึ่งอย่างใดคั่งว่ามานี้ ให้เดินกลางร่องน้ำ
และให้ปฏิบัติตามข้อบังคับการเดินเรือแห่งท้องถิ่น ซึ่งตั้งขึ้นเพื่อควบคุมการเดินเรือในลำแม่น้ำ เรือคลอง นั้น
ๆ ด้วย

ให้เจ้าท่าหรือข้าหลวงประจำจังหวัดในท้องถิ่นที่ไม่มีเจ้าท่า มีอำนาจออกข้อบังคับควบคุมการ
เดินเรือในแม่น้ำและลำคลองใด ๆ ซึ่งอยู่ในเขตท้องถิ่นของตนได้ ข้อบังคับนั้นเมื่อได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรี
เจ้าหน้าทีและได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ความในมาตรา ๖๘ เดิมถูกยกเลิกและใช้ความใหม่นี้แทนโดยมาตรา ๗ แห่ง พ.ร.บ.การเดินเรือ ใน
น่านน้ำสยาม แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๔๗๗

มาตรา ๖๘ นายเรือผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๖๘ หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับที่ออก ตาม มาตรา ๖๘
ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

ความในมาตรา ๖๘ เดิมถูกยกเลิก และใช้ความใหม่นี้แทนโดยมาตรา ๘ แห่ง พ.ร.บ.การเดินเรือ ในน่านน้ำ
ไทย (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๒๐

หมวดที่ ๕

ว่าด้วยแพไม้ แพคนอยู่ ฯลฯ

ก.แพไม้

มาตรา ๗๐ แพไม้ต่าง ๆ ต้องมีคนประจำให้พอแก่การที่จะควบคุมรักษาแพโดยเรียบร้อย และ คนประจำแพ
ต้องระวังอย่างที่สุดจะเป็นได้เพื่อไม่ให้แพกีดขวางแก่การเดินเรือหรือ โคนกับแพคนอยู่ หรือ เรือที่ทอดจอด
อยู่ในลำแม่น้ำ แพไม้ทุก ๆ แพต้องชักธงเครื่องหมายของเจ้าของแพ และธงสำหรับเช่นนี้ต้องจดทะเบียนที่

กรมเจ้าท่า แพใดมีซุงที่ต้นและกำหนดจะมาถึงเขตท่ากรุงเทพฯ ได้เมื่อใดนั้นเจ้าของแพต้อง ทำหนังสือแจ้งความล่วงหน้าให้เจ้าท่าทราบ

มาตรา ๗๑ ห้ามมิให้แพไม้จอดผูกติดกับเรือกำปั่น หรือหลักเทียบแพคนอยู่ โดยไม่ได้รับอนุญาตจากนายเรือหรือเจ้าของหลักเจ้าของแพนั้น ๆ

มาตรา ๗๒ ภายในเขตท่ากรุงเทพฯ แพไม้ต่าง ๆ ที่จะล่องหรือจูงลงมานั้น ต้องเดินในทางเรือเดินสายตะวันตก ถ้าจะเดินสายตะวันออกต้องเดินให้แต่แพไม้ที่มีเรือจูง แพไม้แพหนึ่งต้องมีซุงไม่เกินกว่า สองร้อยต้น หรือกว้างเกินกว่าสี่สิบเมตร

มาตรา ๗๓ ห้ามมิให้ล่องแพไม้ขึ้นลงในลำแม่น้ำ ในระหว่างเวลาตั้งแต่พระอาทิตย์ตกจนถึง พระอาทิตย์ขึ้น

มาตรา ๗๔ ในคลอง ห้ามมิให้ล่องแพไม้ที่มีซุงผูกเทียบกันเกินกว่าสี่ต้น และที่ผูกติดต่อกันยาว เกินกว่าสองชั่วซุง และส่วนแพไม้ใฝ่นั้น ไม่ให้ยาวเกินกว่าสิบหกเมตร และกว้างเกินกว่าที่พอจะให้แพนั้น เดินในคลองได้โดยไม่กีดขวางแก่การเดินเรือ

แต่ถ้าข้าหลวงประจำจังหวัดได้พิจารณาเห็นว่าในคลองใด หรือในคลองตอนใด ซึ่งใช้เรือกลไฟหรือเรือยนต์ลากจูงแพเกินกว่าที่ได้กำหนดไว้ในวรรคก่อนโดยไม่เป็นภัยแก่การจราจรทางน้ำ ก็อาจผ่อนผันให้ผูกติดต่อกันได้ไม่เกิน ๓๐ เมตร

เมื่อข้าหลวงประจำจังหวัดได้ผ่อนผันให้ตามวรรคก่อนแล้ว ภายหลังปรากฏว่าเป็นภัยแก่การจราจรทางน้ำ จะถอนเสียก็ได้

ความต่อท้าย มาตรา ๗๔ นี้เพิ่มขึ้นโดย พ.ร.บ.การเดินเรือในน่านน้ำสยาม แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๔๗๗ (ฉบับที่ ๓)

มาตรา ๗๕ ผู้ใดละเมิดต่อข้อบังคับอย่างหนึ่งอย่างใดในมาตรา ๗๐, ๗๑, ๗๒, ๗๓ และ ๗๔ ท่านว่ามีความผิดต้องระวางโทษปรับเป็นเงินไม่เกินกว่าร้อยบาท แต่ส่วนการฟ้องร้องเอาโทษในความผิด ต่อข้อบังคับในมาตรา ๗๑ นั้น ให้ฟ้องได้ต่อเมื่อมีคำร้องมาแต่ผู้ที่เป็นเจ้าของเรือกำปั่นหรือหลัก หรือแพ คนอยู่ที่เกี่ยวข้อง

(ข) แพคนอยู่

มาตรา ๗๖ ห้ามมิให้จอดแพคนอยู่ในลำแม่น้ำห่างจากฝั่งเกินกว่าพอดีสําหรับมิให้แพนั้นค้างแ้งในเวลาน้ำลงงวด

มาตรา ๗๗ เสาลักสําหรับผูกแพคนอยู่นั้น ห้ามมิให้ปักพื้นแนวหน้าแพออกไปมากกว่า หนึ่งเมตรครึ่ง

มาตรา ๗๘ ห้ามมิให้ปลูกเรือนที่ปักเสาลงเลนตามฝั่งแม่น้ำห่างออกมาจากฝั่งจนเกินกว่าพอดีสําหรับไม่ให้มีน้ำค้างอยู่ใต้เรือนเมื่อเวลาน้ำลงงวด

มาตรา ๗๘ ภายใต้เขตท่ากรุงเทพฯ ห้ามมิให้แพคนอยู่ใดมีขนาดกว้างหรือยาวเกินกว่า สิบหกเมตร นับรวมทั้ง
ชานและแพเล็กที่เป็นส่วนติดต่อกับแพนั้นด้วย

มาตรา ๗๙ ตามลำคลองห้ามมิให้แพคนอยู่ใดมีขนาดกว้างเกินกว่าสิบสองเมตรและห้ามมิให้แพใดที่ผูกจอด
กับฝั่งยื่นล้าออกมาจนอาจเป็นที่กีดขวางแก่การเดินเรือ

มาตรา ๘๐ ห้ามมิให้จูงแพคนอยู่ขึ้นล่องในตอนใต้หลักเขตเหนือของท่ากรุงเทพฯ ในระหว่างตั้งแต่
พระอาทิตย์ตกจนถึงพระอาทิตย์ขึ้น

มาตรา ๘๑ แพคนอยู่ที่จะจูงขึ้นล่องในลำแม่น้ำต้องเดินในทางเดินเรือสายตะวันตกต่อเมื่อมีเหตุอัน
จำเป็นจึงให้เดินในทางเรือเดินสายตะวันออกได้

มาตรา ๘๒ ห้ามมิให้จอดผูกแพคนอยู่ใดกับฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยาภายในเขตท่ากรุงเทพฯ โดยมีได้รับอนุญาต
จากเจ้าท่า

มาตรา ๘๓ ภายในเขตท่ากรุงเทพฯ ถ้าแพคนอยู่แพใดยื่นออกมาในลำแม่น้ำจนอาจเป็นเหตุรำคาญอันตรายแก่
การเดินเรือในเวลากลางคืนได้ ให้เจ้าท่ามีอำนาจบังคับให้แพนั้นจุดโคมไฟสีขาวไว้ในที่เด่นและเห็นได้ง่าย
ในระหว่างเวลาตั้งแต่พระอาทิตย์ตกจนถึงพระอาทิตย์ขึ้นเพื่อป้องกันมิให้เรือใหญ่เล็กแล่นมา โคนแพนั้น

มาตรา ๘๔ ตั้งแต่วันที่ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้เป็นกฎหมาย ถ้าจะจอดแพคนอยู่หรือปลุกเรืออนึ่งมีเสา
ปักเลน ตามฝั่งแม่น้ำภายในเขตท่ากรุงเทพฯ ก็ดี หรือตามลำคลองในแขวงกรุงเทพฯ ก็ดี ต้องได้รับอนุญาต
จากเจ้าท่าก่อนจึงทำได้

มาตรา ๘๕ คำอนุญาตนั้นต้องเป็นหนังสือ และมีแผนที่ฝั่งน้ำแพคนอยู่หรือเรืออนึ่งปักเสาเลนลงเลน ที่ข้างเคียง และ
ทำเลที่จะจอดแพและปักหลักผูกแพนั้นด้วย

มาตรา ๘๖ เมื่อรับคำขออนุญาตแล้วเจ้าท่าต้องตรวจภายในเวลาหนึ่งเดือน และถ้าเห็นว่าเป็น การปฏิบัติ
ถูกต้องตามข้อบังคับในมาตรา ๘๔ และ ๘๕ ทุกอย่างแล้วก็ให้ออกใบอนุญาตให้ตามที่ขอ

มาตรา ๘๗ ห้ามมิให้ลงมือทำการปลุกสร้างก่อนที่จะได้รับอนุญาตตามที่ร้องขอนั้นเป็นอันขาด

มาตรา ๘๘ ภายในเขตท่ากรุงเทพฯ ให้เจ้าท่ามีอำนาจและภายนอกเขตนั้นให้เจ้าที่พนักงานท้องถิ่นที่มี
อำนาจที่จะบังคับให้เรืออนึ่งแพคนอยู่หรือหลักผูกแพหรือเรือที่ปักเสาเลนชายฝั่งน้ำ ที่จอดหรือปักหรือ สร้าง
ผิดข้อบังคับในมาตราตั้งแต่ ๗๖ ถึง ๗๘ จะเป็นแพหรือหลักหรือเรือที่ตั้งอยู่นั้นเมื่อก่อนหรือใน ภายหลัง
เวลาใช้พระราชบัญญัตินี้ก็ตาม และให้เจ้าท่ามีอำนาจบังคับให้เรืออนึ่งบรรดาแพคนอยู่หรือหลักผูกแพ หรือเรือที่
ปักเสาเลนในชายฝั่งน้ำซึ่งได้ปลุกขึ้นโดยมิได้รับอนุญาตโดยถูกต้องหรือที่ปลุกโดยไม่ถูกต้อง ตามข้อความ
ในอนุญาตที่ได้ออกให้ นั้นด้วย

มาตรา ๘๙ ถ้าผู้ใดไม่กระทำตามคำสั่งที่กล่าวในมาตรา ๘๘ ผู้นั้นต้องระวางโทษปรับเป็นเงิน ไม่
เกินกว่าวันละสิบบาท สำหรับทุกวันที่จะได้ตัดสินว่าผู้นั้น ได้มีความขัดขืน และให้เจ้าท่าหรือเจ้าพนักงาน ผู้มี
อำนาจหน้าที่มีอำนาจบังคับให้เรืออนึ่งแพคนอยู่หรือเรือที่ปักเสาเลนในชายฝั่งน้ำโดยให้ผู้ที่เป็นเจ้าของเสียค่า
เรืออนึ่งนั้นเอง

มาตรา ๕๑ ผู้ใดละเมิดต่อข้อบังคับอย่างหนึ่งอย่างใดในมาตรา ๔๑, ๔๒, ๔๓, และ ๔๔ ท่านว่า มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินกว่าร้อยบาท

(ค) ว่าด้วยเรือจับสัตว์น้ำและโพงพางที่ขวางแม่น้ำ

มาตรา ๕๒ การจับสัตว์น้ำ ด้วยอวนแห โดยทอดสมอจอดเรือเรียงรายลำติดกันขวางลำน้ำหรือ ทอดทุ่น หรือ ปักหลักโพงพางเป็นแถวจากฝั่งถึงกลางลำน้ำนั้น การจับสัตว์น้ำด้วยวิธีเหล่านี้ห้ามมิให้กระทำในเขตท่า กรุงเทพมหานคร ถ้าพื้นที่เขตท่ากรุงเทพฯ ออกไปจะทำโดยได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานก็ได้

มาตรา ๕๓ ในระหว่างเวลาตั้งแต่พระอาทิตย์ตก จนถึงเวลาพระอาทิตย์ขึ้นเจ้าของเรือจับสัตว์น้ำหรือทุ่นหรือ หลักโพงพางเช่นว่ามาแล้ว ต้องจุดเป็นไฟแสงโพลงไว้บนฝั่งตรงกับแถวเรือหรือทุ่นหลักเหล่านั้น และต้องจุด โคมไฟไว้บนเรือหรือทุ่นหรือหลักโพงพางที่ห่างที่สุดออกมาจากฝั่งนั้นด้วยและต้องเป่าแฆกระบือหรือแตร เสียงก้อง สำหรับให้เรือที่เดินขึ้นล่องรู้ว่ามิของกีดกันเช่นนั้นอยู่ในลำน้ำด้วย

ริ้วหรือหลักที่ปักเรียงรายตามแนวชายฝั่งทะเลที่ปากน้ำหรือที่ใกล้ทางจะเข้าปากน้ำนั้นในระหว่างเวลาตั้งแต่ พระอาทิตย์ตกจนถึงพระอาทิตย์ขึ้น ต้องจุดโคมไฟให้เห็นแสงไฟสีขาวที่ปลายริ้วหรือหลักสุดแถว ทั้งสองข้าง

มาตรา ๕๔ ทุ่นหรือหลักสำหรับจับสัตว์น้ำนั้น ห้ามมิให้ผูกโยงถึงกันด้วยลวดไม้ไผ่ให้ใช้ผูกด้วยเชือกเพียงอย่าง เดียวตามธรรมเนียมที่เคยทำกันอยู่และห้ามมิให้ผูกโยงจากฝั่งด้วยเชือกหัวด้วยไม้ยาวให้เป็นที่ กีดขวางแก่ทาง เดินเรือของเรืออื่น

มาตรา ๕๕ ผู้ใดละเมิดต่อข้อบังคับอย่างหนึ่งอย่างใดในมาตรา ๕๒, ๕๓, และ ๕๔ ท่านว่ามัน มีความผิดต้อง ระวางโทษปรับเป็นเงินไม่เกินกว่าสองร้อยบาท

หมวดที่ ๖

ข้อบังคับเบ็ดเตล็ด

(ก) ว่าด้วยการผูกเรือกับฝั่งด้วยเชือกลวดและเชือกต่าง ๆ

มาตรา ๕๖ ในแม่น้ำหรือเขตท่าใด ๆ ถ้านอกจากเรือที่จอดผูกเทียบท่าขนสินค้าทำขึ้นหรือเทียบฝั่ง ห้ามมิให้ เรือกำปั่นลำใดผูกโยงกับฝั่งด้วยเชือกลวด หรือเชือกอย่างอื่นจนไม่เหลือช่องน้ำ ในระหว่างเรือลำนั้นกับฝั่ง สำหรับเรืออื่นเดินได้

มาตรา ๕๗ ห้ามมิให้เอาเชือกอย่างใด ๆ ทอดจากเรือกำปั่นลำใดที่จอดเทียบท่า ไปผูกกับทุ่นโยง ในลำน้ำหรือ เขตท่าจนกว่าจะถึงเวลาที่เรือเตรียมออกจากท่าที่จอดเทียบอยู่นั้นจึงให้ทำเช่นนั้นได้

มาตรา ๕๘ ผู้ใดละเมิดต่อข้อบังคับอย่างหนึ่งอย่างใดในมาตรา ๕๖ และ ๕๗ ท่านว่ามีความผิดต้องระวางโทษ ปรับไม่เกินกว่าสองร้อยบาท

(ข) ว่าด้วยฝืน้ำเรือ - เกิดเหตุอันตราย - โคมไฟ

มาตรา ๕๙ ห้ามมิให้นายเรือกลับลำเรือกำปั่นในลำแม่น้ำ ร่องน้ำ เรือในสายทางเรือเดิน เว้นไว้แต่ใน เวลาที่ทางน้ำนั้น ๆ วาง ไม่มีเรืออื่นแล่นเข้าออก และห้ามมิให้นายเรือกำปั่นลำใดที่จอดเทียบท่าขนสินค้า หรือ

ทำขึ้นเคลื่อนเรือออกจากท่า เว้นไว้แต่ในเวลาที่ลำแม่น้ำ ร่องน้ำ ช่องน้ำหรือสายทางเรือเดินอันเป็น ท้องที่ นั้นว่าง ไม่มีเรืออื่นแล่นเข้าออก

มาตรา ๑๐๐ นายเรือกำปั่นลำใดที่กำลังเข้าหรือออกที่เขตท่า หรือช่องแคบต้องลดฝีเท้าเรือให้ เดิน ช้าลงพอสมควรแก่การเดินเรืออย่างระวัง และอย่างป้องกันเหตุอันตรายแก่เรือนั่นเอง

มาตรา ๑๐๑ เรือที่จะเข้าเทียบหรือจอดยังท่า นายเรือจะต้องใช้ความเร็วต่ำ และด้วยความระมัดระวังเรือที่เดิน อยู่ในแม่น้ำหรือลำคลองต้องใช้ความเร็วไม่เกินอัตราที่เจ้าท่ากำหนด และห้ามมิให้แล่นตัดหน้าเรือกลที่กำลัง เดินขึ้นล่องอยู่ในระยะหนึ่งร้อยเมตรผู้ใดฝ่าฝืนต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท และให้เจ้าท่ามีอำนาจ ยึดใบอนุญาตใช้เรือหรือประกาศนียบัตรควบคุมเรือทั้งนี้มิกำหนดไม่เกินหกเดือนก็ได้

เจ้าของเรือหรือผู้ถือประกาศนียบัตรควบคุมเรือที่ถูกยึดใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรี ว่า การกระทรวงคมนาคมภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันที่ได้อำนาจคำสั่งคำสั่งชี้ขาดของรัฐมนตรีเป็นที่สุด แต่ใน ระหว่างที่รัฐมนตรียังมีคำสั่งชี้ขาดคำสั่งนั้นมิผลบังคับได้

มาตรา ๑๐๒ นายเรือที่ได้รับประกาศนียบัตรแสดงความรู้ทุกคนต้องใช้ความระมัดระวังในการ ควบคุมเรือโดยเต็มความสามารถเพื่อมิให้เรือเกิดอุบัติเหตุ หรืออันตรายอย่างใด ๆ เกิดขึ้นในหน้าที่ขณะที่ยัง ราชการควบคุมเรือนั้นอยู่นายเรือลำนั้นต้องรายงานเหตุที่เกิดขึ้นนั้นต่อเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่ดังต่อไปนี้

๑. สำหรับเรือที่ยังไม่ออกจากเขตท่าไปทะเลในทันทีทันใด ถัดเวลาที่เกิดเหตุให้ยื่นรายงานต่อเจ้าท่า ภายในเวลาสี่สิบสี่ชั่วโมง แต่ถ้าเรือลำนั้นกำลังจะออกจากท่าไปสู่ทะเลก็ให้ส่งรายงานโดยทางไปรษณีย์ ลงทะเบียนในโอกาสแรกที่ส่งได้ หรือแะแจ้งความต่อกรมการอำเภอ หรือตำรวจท้องที่ใกล้เคียงหรือฝาก รายงานนั้นไว้แก่เจ้าพนักงานศุลกากร ณ ตำบลใกล้เคียงเพื่อส่งให้เจ้าท่าต่อไป

รายงานนั้นต้องให้ชัดเจนถึงข้อเหล่านี้

- ตำบลที่เกิดเหตุพร้อมทั้งแผนที่สังเขปถ้าสามารถทำได้
- วัน เดือน ปี ที่เกิดเหตุ
- ชื่อเจ้าของเรือหรือตัวแทน และเลขทะเบียนเรือ
- สาเหตุที่เกิด และกรณีแวดล้อม
- ความเสียหายที่ได้รับ
- ถ้าเป็นเรือที่มีสมุดปูมก็ในคัดข้อความประจำวันที่จอดไว้ในสมุดปูมทั้งปากเรือและท้องเรือ

แนบมาด้วย

๒. สำหรับเรืออื่น ๆ นอกจากใน อนุมาตรา ๑ ให้รายงานที่เกิดเหตุที่เกิดขึ้นนั้นต่อเจ้าท่าหรือ แจ้งความต่อ กรมการอำเภอ หรือตำรวจท้องที่ใกล้เคียงภายในเวลาสี่สิบแปดชั่วโมง

๓. กรมการอำเภอหรือตำรวจท้องที่เมื่อ ได้รับแจ้งความแล้วให้ไต่สวน และจัดการ ไปตามหน้าที่และให้รับส่ง สำเนาการไต่สวนไปให้เจ้าท่าท้องถิ่นหรือกรมเจ้าท่าทราบ

มาตรา ๑๐๓ นายเรือคนใดละเมิดต่อข้อบังคับอย่างหนึ่งอย่างใดในมาตรา ๕๕, ๑๐๐, และ ๑๐๒ ท่านว่ามีความผิดต้องระวางโทษปรับเป็นเงินไม่เกินกว่าร้อยบาท

มาตรา ๑๐๔ เรือกลไฟเล็ก และเรือยนต์ทุกลำเมื่อเวลาเดินต้องมีโคมไฟสีเขียวไว้ข้างขวาดวงหนึ่ง โคมไฟสีแดงข้างซ้ายดวงหนึ่ง และโคมไฟสีขาวอย่างแจ่มแฉวนไว้ในที่เด่นสูงกว่าคาค้ำให้ถูกต้อง ตามที่กำหนดไว้ในกฎข้อบังคับสำหรับการตรวจเรือ

มาตรา ๑๐๕ เรือทุกลำและแพไม้ทุกแพที่ทอดสมอ หรือผูกกับหลักหรือกำลังเดินหรือล่องอยู่นั้นต้องมีโคมสีขาวดวงหนึ่งไว้ในที่เด่นให้เห็นได้จากทุกทิศ แต่ถ้าจอดผูกเทียบอยู่กับฝั่งแม่น้ำไม่จำเป็นต้องมีโคมไฟไว้เช่นนี้ก็มิได้

มาตรา ๑๐๖ เรือลำเลียง และเรือโป๊ะจ้ายทุกลำถ้าเป็นเรือที่เดินด้วยเครื่องจักรอย่างเรือไฟ ต้องมีโคมไฟเหมือนอย่างที่มีบัญญัติไว้สำหรับเรือกลไฟ ถ้าเป็นเรือเดินด้วยใบระนั้นต้องใช้โคมไฟตามอย่างที่มีบัญญัติไว้สำหรับเรือใบที่กำลังเดิน

มาตรา ๑๐๗ เรือทุกลำที่อยู่ในพ่วงที่กำลังเดินหรือทอดสมออยู่ก็ต้องจุดโคมไฟสีขาวไว้ในที่เด่นและเห็นง่าย ในระหว่างเวลาตั้งแต่พระอาทิตย์ตกจนถึงพระอาทิตย์ขึ้น เพื่อให้เป็นที่สังเกตได้ชัดเจนว่า หมู่เรือพวงนั้นยาวและกว้างเท่าใด

มาตรา ๑๐๘ ที่ตำบลลำปางน้ำเจ้าพระยานั้น เมื่อมีเรือกำปั่นสองลำแล่นมาถึงเห็นว่าจะสวนกันที่ตรงหรือเกือบตรงข้างเรือทუნไฟหมายตำบลลำปางก็ให้เรือลำที่ทวนน้ำนั้นหยุดรอช้า ๆ จนกว่าเรืออีกลำหนึ่งจะได้แล่นพ้นเรือทუნไฟนั้น โดยเรียบร้อยแล้ว

มาตรา ๑๐๙ เรือโป๊ะจ้ายและเรือใบทุกอย่าง เมื่อแล่นก้าวขึ้นล่องตามแม่น้ำหรือตามช่องแคบ ถ้ามีเรือกลไฟลำใดเดินอยู่ในปากน้ำ หรือล่องที่ไม่ผัดหรือเดินแอบฝั่งอย่างใกล้ชิดสมควรแก่ที่จะให้เป็นอันตรายแก่เรือลำนั้น ห้ามมิให้เรือที่แล่นก้าวขึ้นแล่นตัดหน้าเรือหรือแล่นก้าวใกล้ตัดหน้าเรือกลไฟนั้นเป็นอันขาด ในแม่น้ำหรือในช่องน้ำที่แคบห้ามมิให้เรือกลไฟเล็ก หรือเรือยนต์พยายามแล่นผ่านหน้าเรือกำปั่นไฟ โดยอย่างนี้อาจให้เกิดโดยกันขึ้นได้

มาตรา ๑๑๐ นายเรือคนใดละเมิดต่อข้อบังคับอย่างหนึ่งอย่างใดในมาตรา ๑๐๔, ๑๐๕, ๑๐๖, ๑๐๗, ๑๐๘ และ ๑๐๙ ท่านว่ามีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินกว่าหกเดือนหรือปรับไม่เกินพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับด้วยกันทั้งสองสถาน

(ค) ว่าด้วยเรือถอยออกจากอู่

มาตรา ๑๑๑ ในตอนลำน้ำเจ้าพระยาซึ่งเรือเดินทะเลเดินได้นั้นเมื่อมีเรือลำใดกำลังถอยออกจากอู่ หรือถอยลงจากท่าลาดในเวลากลางวัน ต้องมีทุนรูปกลมสีดำลูกหนึ่งชักขึ้นไว้ที่เสา หรือที่เด่นแห่งหนึ่งที่ ปากอู่หรือท่าลาดนั้น ให้เรือต่าง ๆ ที่เดินขึ้นล่องในแม่น้ำแลเห็นได้ชัด เมื่อก่อนหน้าจะถอยออกจากอู่ หรือท่าลาดให้ชักทุนขึ้นไว้เพียงครึ่งเสา เมื่อกำลังถอยออกให้ชักขึ้นถึงปลายเสา ถ้าเป็นเวลาค่ำคืนให้ใช้โคมไฟสีแดงแทน และทำอย่างวิธีเดียวกันกับลูกทุนสีดำ

มาตรา ๑๑๒ ผู้ใดละเมิดต่อข้อบังคับอย่างหนึ่งอย่างใดในมาตราที่ว่ามานี้ท่านว่ามีความผิดต้องระวางโทษปรับเป็นเงินไม่เกินกว่าห้าร้อยบาท

(ข) ว่าด้วยทุนและเครื่องหมายสำหรับผูกจอดเรือ

มาตรา ๑๑๓ ห้ามมิให้ผู้ใดมีหรือวางท่อนหรือเครื่องสำหรับผูกจอดเรือในน่านน้ำแม่น้ำหรือท่าเล ทอดจอดเรือใด ๆ เว้นไว้แต่ได้รับอนุญาตจากเจ้าท่าหรือจากเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่ และโดยต้องถือและกระทำตามข้อบังคับกำกับอนุญาตและต้องเสียค่าธรรมเนียมตามที่เจ้าท่าหรือเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่นั้น จะกำหนด แต่บัญญัติที่ว่านี้ไม่ใช่ตลอดถึงท่อนและเครื่องหมาย หรือเครื่องผูกจอดเรือของกระทรวงทหารเรือ ซึ่งจอดไว้ชั่วคราวในลำน้ำสำหรับการตรวจเซอร์เวย์ทำแผนที่

มาตรา ๑๑๔ ห้ามมิให้ผู้ใดเอาเรือเก็บสินค้าหรือเรือชนิดใด ๆ ที่คล้ายเรือเก็บสินค้าซึ่งใช้เป็นเรือท่อน หรือสำหรับบรรทุกสิ่งของต่าง ๆ ทอดสมออยู่เป็นการประจำในน่านน้ำ ลำแม่น้ำ หรือทะเลทอดสมอจอดเรือตำบลใด ๆ เว้นไว้แต่ได้รับอนุญาตจากเจ้าท่าหรือจากเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่และโดยต้องถือและกระทำตามข้อบังคับกำกับอนุญาตและต้องเสียค่าธรรมเนียมตามที่เจ้าท่าหรือเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่นั้นจะกำหนด

มาตรา ๑๑๕ ท่อนหรือเครื่องหมายสำหรับผูกจอดเรือ ซึ่งจะได้อนุญาตตามความในมาตรา ๑๑๓ นั้น ให้ใช้สำหรับเรือของผู้ที่ได้รับอนุญาตฝ่ายเดียว ถ้าเรือนั้นจะอาศัยใช้ผูกจอดต้องได้รับอนุญาตของผู้นั้นก่อนจึงทำได้

มาตรา ๑๑๖ ผู้ใดละเมิดต่อข้อบังคับอย่างหนึ่งอย่างใดในมาตรา ๑๑๓, ๑๑๔ และ ๑๑๕ ท่าน่ามีความผิดต้องระวางโทษปรับเป็นเงิน ไม่เกินว่าสองร้อยบาทและอาจจะต้องถูกบังคับให้รื้อถอนท่อน หรือเครื่องสำหรับผูกจอดเรือที่เกี่ยวข้องนั้น โดยเสียเงินของตนเองด้วย

(ค) ว่าด้วยการล่องลำแม่น้ำ

มาตรา ๑๑๗ ห้ามมิให้ผู้ใดปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งใดล่วงล้ำเข้าไปเหนือลำน้ำและใต้ลำน้ำ ของ แม่น้ำ ลำคลอง บึง อ่างเก็บน้ำ ทะเลสาบ อันเป็นทางสัญจรของประชาชน หรือที่ประชาชนใช้ประโยชน์ ร่วมกัน หรือทะเลภายในน่านน้ำไทย เว้นแต่จะ ได้รับอนุญาตจากเจ้าท่า

มาตรา ๑๑๘ ผู้ใดฝ่าฝืน มาตรา ๑๑๗ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาทและให้เจ้าท่ามีคำสั่งเป็นหนังสือแจ้งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสิ่งล่วงล้ำนั้นให้รื้อถอนไปให้พ้นแม่น้ำ ลำคลอง บึง อ่างเก็บน้ำ ทะเลสาบ อันเป็นทางสัญจรของประชาชน หรือที่ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกัน หรือทะเลภายในน่านน้ำไทย ในกรณีที่ไม่ปรากฏตัวเจ้าของหรือผู้ครอบครอง ให้ปิดคำสั่งนั้นไว้ ณ อาคารหรือสิ่งล่วงล้ำ และเมื่อครบกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ออกคำสั่งนั้นแล้วยังไม่มีการรื้อถอนอาคารหรือสิ่งล่วงล้ำนั้นออกไปให้เจ้าท่าจัดการรื้อถอนอาคารหรือสิ่งล่วงล้ำนั้นได้ ในกรณีนี้ให้เจ้าท่าจัดการขายทอดตลาดทรัพย์สินที่รื้อถอนหรืออยู่ในอาคารนั้นและให้นำความในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๓๒๗ มาใช้บังคับแก่เงินที่ขายทรัพย์สินนั้นได้โดยอนุโลม

(ข) ว่าด้วยการทิ้งอับเฉาลงในลำแม่น้ำ เขตท่า หรือในท่าเลทอดสมอจอดเรือ

มาตรา ๑๑๙ ห้ามมิให้ผู้ใด เท ทิ้ง หิน กรวด ทราย ดิน โคลน อับเฉา สิ่งของหรือสิ่งปฏิกูลใด ๆ รวมทั้งน้ำมัน และเคมีภัณฑ์ลงในแม่น้ำ ลำคลอง บึง อ่างเก็บน้ำ ทะเลสาบอันเป็นทางสัญจรของประชาชน หรือที่ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกัน หรือทะเลภายในน่านน้ำไทยอันจะเป็นเหตุให้ดินเงินหรือตกตะกอน หรือทำให้แม่น้ำลำคลอง บึง อ่างเก็บน้ำ ทะเลสาบอันเป็นทางสัญจรของประชาชน หรือที่ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกัน หรือ

ทะเลภายในน่านน้ำไทยสกปรกเป็นพิษต่อสิ่งมีชีวิตหรือเป็นอันตรายแก่การเดินเรือ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าท่าผู้ใดฝ่าฝืน ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาทและต้องชดใช้เงินค่าใช้จ่ายที่เจ้าท่าต้องเสียในการจัดสิ่งเหล่านั้นด้วย

มาตรา ๑๒๐ ให้เจ้าท่ามีหน้าที่ดูแลรักษาและขุดคลองร่องน้ำ ทางเรือเดินแม่น้ำ ลำคลอง และทะเลภายในน่านน้ำไทย

ห้ามมิให้ผู้ใดขุดลอก แกะไข เปลี่ยนแปลงร่องน้ำ ทางเรือเดิน แม่น้ำลำคลอง หรือทะเลภายใน น่านน้ำไทย เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าท่า ผู้ใดฝ่าฝืนต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท และเจ้าท่ามีอำนาจสั่งให้หยุดการกระทำดังกล่าว

(ง) ว่าด้วยเรือที่เป็นอันตรายลง ฯลฯ

มาตรา ๑๒๑ เมื่อมีเรือไทย เรือต่างประเทศหรือสิ่งอื่นใดจมลงหรืออยู่ในสภาพที่อาจเป็นอันตราย แก่การเดินเรือในน่านน้ำไทย ให้เจ้าของหรือตัวแทนเจ้าของเรือหรือสิ่งอื่นในนั้นจัดทำเครื่องหมายแสดงอันตรายโดยพลัน ด้วยเครื่องหมายตามที่เจ้าท่า หรือเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่เห็นสมควร สำหรับเป็นที่สังเกตในการเดินเรือทั้งเวลากลางวันและเวลากลางคืนจนกว่าเจ้าของหรือตัวแทนเจ้าของเรือหรือสิ่งอื่นใดนั้นจะได้กู้เรือขึ้น ทำลาย หรือกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดแก่เรือหรือสิ่งอื่นใดซึ่ง ได้จมลงหรืออยู่ในสภาพที่อาจเป็นอันตรายแก่การเดินเรือออกจากที่นั้นเรียบร้อยแล้ว ซึ่งต้องกระทำให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่เจ้าท่ากำหนด ถ้ามิได้จัดทำเครื่องหมายแสดงอันตราย หรือกู้เรือ ขึ้น ทำลาย หรือกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใด ให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่เจ้าท่ากำหนดตามวรรคหนึ่ง ให้เจ้าท่าหรือเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจจัดทำเครื่องหมายแสดงอันตราย หรือกู้เรือ ขึ้น ทำลาย ขน หรือกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใด แก่เรือหรือสิ่งอื่นใด และทรัพย์สินที่อยู่ในเรือหรือสิ่งอื่นใดให้พ้นจากสภาพที่อาจเป็นอันตรายแก่การเดินเรือ โดยเรียกค่าใช้จ่ายจากเจ้าของหรือตัวแทนเจ้าของเรือหรือสิ่งอื่นใดนั้น

ถ้าเรือไทย เรือต่างประเทศ หรือสิ่งอื่นใดตามวรรคหนึ่งมีสิ่งก่อก่อหรืออาจก่อให้เกิดมลพิษต่อสิ่ง แวดล้อม ให้เจ้าของหรือตัวแทนเจ้าของหรือสิ่งอื่นใดนั้นจัดหรือป้องกันมลพิษให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่เจ้าท่ากำหนด หากไม่แล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังกล่าว ให้เจ้าท่าหรือเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่มีอำนาจกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใด เพื่อจัดหรือป้องกันมลพิษนั้น ได้ โดยเรียกค่าใช้จ่ายจากเจ้าของหรือตัวแทนเจ้าของเรือหรือสิ่งอื่นใดนั้น

ในกรณีที่เจ้าของหรือตัวแทนเจ้าของเรือหรือสิ่งอื่นใด ไม่ยอมชดใช้ค่าใช้จ่ายตามวรรคสองหรือวรรคสาม ภายในระยะเวลาที่เจ้าท่ากำหนดตามสมควรแก่กรณี หรือ ไม่ปรากฏตัวเจ้าของหรือตัวแทนเจ้าของเรือหรือสิ่งอื่นใดนั้น ให้เจ้าท่าด้วยความเห็นชอบของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม นำเรือหรือสิ่งอื่นใดนั้นและทรัพย์สินที่อยู่ในเรือหรือสิ่งอื่นใดนั้น ออกขายทอดตลาดหรือขายโดยวิธีอื่น

ถ้าเงินที่ได้จากการขายทอดตลาดหรือขายโดยวิธีอื่นยังไม่เพียงพอชดใช้ค่าใช้จ่ายเจ้าของหรือตัวแทนเจ้าของเรือหรือสิ่งอื่นใดนั้นต้องชดใช้ส่วนที่ยังขาด แต่ถ้าเงินที่ได้จากการขายทอดตลาดหรือขายโดยวิธีอื่นนั้นเมื่อหักค่าใช้จ่ายแล้วเหลือเท่าใดให้คืนเจ้าของหรือตัวแทนเจ้าของเรือหรือสิ่งอื่นใดนั้นหรือ

เจ้าของทรัพย์สิน เว้นแต่ไม่ปรากฏตัวเจ้าของหรือตัวแทนเจ้าของเรือหรือสิ่งอื่นใดนั้น หรือเจ้าของทรัพย์สิน ให้เงินที่เหลือนั้นตกเป็นของแผ่นดิน

(จ) ว่าด้วยแตรหวีดเป่าด้วยแรงstim

มาตรา ๑๒๒ ห้ามมิให้เรือกำปั่นไฟ หรือเรือกลไฟเล็กที่ทอดสมออยู่ที่ดีหรือกำลังเดินอยู่ที่ดี เป่าแตรหวีด นอกจากเฉพาะสำหรับความสะดวกในการเดินเรือเพื่อป้องกันมิให้โคลนกันกับเรืออื่น และเสียงแตร ที่เป่าขึ้นนั้นห้ามมิให้เป่านานเกินกว่าสมควร ข้อบังคับที่วางนี้ให้ใช้ได้สำหรับแตรเรือยนต์เหมือนกัน

มาตรา ๑๒๓ ภายในเขตท่ากรุงเทพฯ ฯ ห้ามมิให้เรือลำใดใช้แตรที่มีเสียงห้าวหรือเสียงครางครวญ เว้นไว้แต่เรือมาจากต่างประเทศที่ไม่มีแตรอย่างอื่นนอกจากอย่างนั้น

ว่าด้วยการยิงปืน

มาตรา ๑๒๔ ภายในเขตท่ากรุงเทพฯ ฯ นอกจากได้รับอนุญาตจากเจ้าท่าหรือจากเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่ ห้ามมิให้ผู้ใดยิงปืนจากเรือลำนั้น หรือเรือเล็กลำใดเป็นอันตราย เว้นไว้แต่เป็นเครื่องสัญญาณว่ามี เหตุร้ายเกิดขึ้นในเรือ

ว่าด้วยการตีกลองตีฆ้องและจุดดอกไม้เพลิง

มาตรา ๑๒๕ ภายในเขตท่ากรุงเทพฯ ฯ นอกจากได้รับอนุญาตจากเจ้าท่าหรือเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่ ห้ามมิให้ผู้ใดตีกลอง ตีฆ้อง ปล่อยหรือจุดดอกไม้เพลิงในระหว่างเวลาตั้งแต่ ๔ โมงถึงเวลารุ่งเป็นอันตราย

มาตรา ๑๒๖ ผู้ใดละเมิดต่อข้อบังคับอย่างหนึ่งอย่างใดในมาตรา ๑๒๒, ๑๒๓, ๑๒๔ และ ๑๒๕ ท่านว่ามีความผิดต้องระวางโทษปรับเป็นเงินไม่เกินกว่าร้อยบาท

(ฉ) ว่าด้วยทรัพย์สินของที่ลืมนไว้ในเรือและทรัพย์สินของที่ลอยพลัดอยู่ในแม่น้ำ

มาตรา ๑๒๗ เมื่อมีทรัพย์สินของอย่างใดของคนโดยสารหรือของคนอื่นลืมนไว้ในเรือกำปั่นหรือ เรือเล็กลำใด และนายเรือลำนั้นไม่สามารถที่จะคืนให้แก่เจ้าของได้ ท่านว่าให้เอาไปส่งไว้ยังโรงพักกองตะเวนตั้งอยู่ใกล้ และทำคำชี้แจงเหตุที่เกี่ยวข้องยื่นไว้ด้วย

มาตรา ๑๒๘ ผู้ใดพบและเก็บทรัพย์สินของในแม่น้ำ อันเป็นของ ๆ คนอื่นที่หายไป เช่น ไม้ซุงหรือไม้กระดานที่เป็นของพลัดจากแพ หรือเรือหรือสิ่งของอย่างอื่น ๆ ท่านว่าต้องนำส่งไว้ยังโรงพักกองตะเวนที่ตั้งอยู่ใกล้

มาตรา ๑๒๙ เมื่อมีทรัพย์สินของมาส่งไว้ดังนั้น กองตะเวนต้องคืนให้แก่เจ้าของถ้าหากรู้จักตัว ถ้าหาเจ้าของไม่ได้ก็ให้ประกาศโฆษณาไว้ เมื่อพ้นกำหนดเวลา ๑ เดือนไปแล้วท่านว่าให้ขายทรัพย์สินของนั้นโดยวิธีขายทอดตลาด ขายเงินได้เท่าใด ใช้ชักไว้ร้อยละสิบสำหรับผู้ที่พบและเก็บทรัพย์สินของนั้น ๆ เหลือจากนั้นให้ส่งไว้เป็นของรัฐบาลแต่ในการที่จะคืนเจ้าของก็ดีหรือจะขายทอดตลาดก็ดีท่านให้กองตะเวน สืบให้ทราบเสียก่อนว่าทรัพย์สินของนั้น ๆ จะต้องเสียภาษีศุลกากร หรือไม่

มาตรา ๑๓๐ ผู้ใดละเมิดต่อข้อบังคับอย่างหนึ่งอย่างใดในมาตรา ๑๒๗, ๑๒๘ และ ๑๒๙ ท่านว่ามีความผิด ต้องระวางโทษปรับเป็นเงินไม่เกินกว่าร้อยบาท

(ข) ว่าด้วยคำเตือนสำหรับนายเรือกำปั่น

มาตรา ๑๓๑ เมื่อเวลาอนุญาตให้ลูกเรือลาพัก นายเรือควรชี้แจงแก่ลูกเรือให้ทราบเป็นเวลาขึ้นบก อย่าให้มี มิดที่มีฝักหรืออาวุธที่อาจทำอันตรายได้อย่างอื่น ๆ เช่น ลูกดิ่ง ฯลฯ ติดตัวไปด้วยเป็นอันขาด

ความตามในมาตรา ๑๓๕ ข้อ ๒ แห่งประมวลกฎหมายลักษณะอาญา ท่านว่าถ้าผู้ใดมีอาวุธ อย่างใดเช่นว่ามานั้นเข้าไปในสถานที่หรือสาธารณสถาน กองตระเวนมีอำนาจที่จะจับกุมผู้นั้นได้ และถ้าพิจารณาเป็นสัจต่อหน้าศาล ให้ต้องระวางโทษปรับเป็นเงินไม่เกินกว่าสิบสองบาท และให้ริบอาวุธนั้นเสียด้วย

มาตรา ๑๓๓ ห้ามมิให้พาเอาศพเข้ามาในน่านน้ำสยามจากเมืองท่าต่างประเทศนอกจากศพที่มีหีบ หรือเครื่องหุ้มห่ออย่างมิดชิดแน่นหนาไว้ไม่ได้ และมีหนังสือใบพยานกำกับศพมาด้วยฉบับหนึ่งชี้แจงว่า ตามด้วยเหตุอะไร เป็นหนังสือใบพยานที่แพทย์ซึ่งมีวุฒิสมควรตามกฎหมายได้ทำให้ และกงสุลสยามในเมืองท่าที่มาจากนั้นได้ลงชื่อเป็นพยาน หรือถ้าไม่มีกงสุลสยาม เจ้าพนักงานฝ่ายตุลาการได้ลงชื่อเป็นพยาน เมื่อศพมาถึงน่านน้ำสยามนายเรือต้องรีบแจ้งความให้ผู้นำร่องเจ้าท่าหรือพนักงานแพทย์สุขาทราบโดยพลัน

ภาคที่ ๒

ข้อบังคับสำหรับออกใบอนุญาต

การใช้และการควบคุมเรือกำปั่นและเรือเล็กต่างๆ

หมวดที่ ๑

ว่าด้วยข้อบังคับทั่วไป

มาตรา ๑๓๔ ถูกยกเลิกโดยมาตรา ๓ แห่ง พ.ร.บ.การเดินเรือในน่านน้ำสยามฉบับที่ ๖ พ.ศ.๒๔๘๑
มาตรา ๑๓๕,๑๓๖

มาตรา ๑๓๕ และมาตรา ๑๓๖ เดิมถูกยกเลิกและใช้ความใหม่แทนโดยมาตรา ๓ แห่ง พ.ร.บ. การเดินเรือใน
น่านน้ำสยาม (ฉบับที่ ๖) พ.ศ.๒๔๘๑

มาตรา ๑๓๗ เรื่องราวขอรับใบอนุญาต หรือขอต่ออายุใบอนุญาตนั้นให้ยื่นต่อเจ้าท่าหรือเจ้าพนักงาน ซึ่งได้
แต่งตั้งขึ้นเพื่อการจดทะเบียน และต้องเขียนด้วยกระดาษแบบพิมพ์ของราชการ เวลาที่ยื่นเรื่องราวผู้ขอ
ใบอนุญาตต้องนำเงินไม่ต่ำกว่ากึ่งจำนวนเงินค่าธรรมเนียมสำหรับออกใบอนุญาตนั้นมาวางไว้ด้วย

ถ้าเป็นเรือกลไฟ หรือเรือยนต์ที่ประสงค์จะเดินรับจ้างบรรทุกคนโดยสาร หรือสินค้าหรือจูงเรือ ผู้ยื่น
เรื่องราวต้องมาแจ้งให้ชัดเจน ถ้าจะเดินรับจ้างเป็นการประจำทางจะต้องระบุด้วยว่าตนจะนำเรือขึ้นไป
เดินทางจากตำบลใดถึงตำบลใด

เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ เรือกลไฟหรือเรือยนต์ลำใด เดินรับจ้างเป็นการประจำระหว่าง ตำบล ใด
ๆ มีกำหนดตั้งแต่ ๓ เดือนขึ้นไป ให้ถือว่าเป็นเรือเดินประจำทาง

เรือกลไฟหรือเรือยนต์ที่ได้รับอนุญาตให้เดินรับจ้างบรรทุกคนโดยสารหรือสินค้าหรือจูงเรือตามความ
ประสงค์ในวรรคก่อนนี้แล้ว ต่อมาถ้าจะแก้ไขทะเบียนเปลี่ยนความประสงค์ได้รับอนุญาตไว้แต่เดิมนั้นก็ได้
ความในมาตรา ๑๓๗ เดิมถูกยกเลิกและใช้ความใหม่นี้แทนโดยมาตรา ๓ แห่ง พ.ร.บ.การเดินเรือ ในน่านน้ำ
สยาม แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ.๒๔๘๗

มาตรา ๑๓๘ เมื่อเจ้าพนักงานออกใบอนุญาตวินิจฉัยโดยเหตุอันสมควรเห็นว่าเรือกำปั่นและเรือเล็ก
ลำใดมีความพิทักษ์รักษาและความสะอาดเรียบร้อยไม่พอเพียงสำหรับการที่ใช้กันอยู่หรือที่คิดจะใช้นั้นก็
ทำนว่าถ้าเป็นเรือที่ยังไม่มีใบอนุญาตเจ้าพนักงานผู้นั้นมีอำนาจที่จะไม่ยอมออกใบอนุญาตให้ ถ้าเป็นเรือที่มี
ใบอนุญาต เจ้าพนักงานมีอำนาจที่จะเรียกคืนและริบใบอนุญาตนั้นได้

มาตรา ๑๓๙ เมื่อเจ้าท่าตรวจพบว่าเรือกำปั่นลำใดที่ใช้ในทะเลหรือเรือที่ใช้ในแม่น้ำไม่อยู่ในสภาพที่ปลอดภัย
หรือไม่เหมาะสมสำหรับการใช้ ให้เจ้าท่ามีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือถึงนายเรือห้ามใช้เรือนั้นและสั่งให้
เปลี่ยนแปลงแก้ไขหรือซ่อมแซมให้เรียบร้อย จนเป็นที่ปลอดภัยหรือมีสภาพเหมาะสมสำหรับการใช้

ถ้านายเรือนำเรือตามวรรคหนึ่งมาใช้ โดยมีได้ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าท่าที่สั่งตามวรรคหนึ่ง ให้ เจ้าท่ามีอำนาจกักเรือนั้นไว้จนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้องตามคำสั่ง

ความในมาตรา ๑๓๕ เดิม ถูกยกเลิกและใช้ความใหม่นี้แทนโดยมาตรา ๖ แห่ง พ.ร.บ.การเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ.๒๕๒๕

มาตรา ๑๔๐ มาตรา ๑๔๑

มาตรา ๑๔๐ และ**มาตรา ๑๔๑** ถูกยกเลิกโดยมาตรา ๗ แห่ง พ.ร.บ.การเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ.๒๕๒๕

มาตรา ๑๔๒ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม มีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดแบบ ใบอนุญาตใช้เรือ ตลอดจนหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขอรับใบอนุญาตใช้เรือและการออก ใบอนุญาตใช้เรือ กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้ ความในมาตรา ๑๔๒ เดิมซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศแก้ไข พ.ร.บ.ว่าด้วยการเดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ.๒๕๕๖ ถูกยกเลิกและใช้ความใหม่นี้แทนโดยมาตรา ๘ แห่ง พ.ร.บ.การเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ.๒๕๒๕

มาตรา ๑๔๓ การออกใบอนุญาต หรือการออกใบอนุญาตใหม่แทนฉบับเดิมที่หมดอายุสำหรับเรือที่บัญชีไว้ในหมวดที่ ๓ หมวดที่ ๔ และหมวดที่ ๕ ในภาคที่ ๒ ให้เรียกค่าธรรมเนียมตามที่กำหนดในกระทรวงแต่ไม่เกินฉบับละสองพันบาท

ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม มีอำนาจกำหนดหรือที่ได้รับการยกเว้นค่าธรรมเนียมใน วรรคหนึ่งไว้ในกฎกระทรวง

ความในมาตรา ๑๔๓ เดิมถูกยกเลิกและใช้ความใหม่นี้แทนโดยมาตรา ๙ แห่ง พ.ร.บ.การเดินเรือ ในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ.๒๕๑๐

มาตรา ๑๔๔

ความในมาตรา ๑๔๔ ถูกยกเลิกโดยมาตรา ๑๐ แห่ง พ.ร.บ.การเดินเรือในน่านน้ำสยาม (ฉบับที่ ๖) พ.ศ.๒๔๘๑

มาตรา ๑๔๕ ใบอนุญาตนั้นจะสับเปลี่ยนกันใช้ไม่ได้ แต่ถ้าในระหว่างที่ใบอนุญาตยังไม่หมดอายุเรือนั้นได้เปลี่ยนเจ้าของกันไปแล้ว ก็ให้จัดการโอนกรรมสิทธิ์กันได้ แต่ต้องแจ้งความให้เจ้าท่าทราบด้วย เพื่อเจ้าท่าจะได้แก้ไขใบอนุญาตเปลี่ยนชื่อในบัญชีทะเบียนไว้เป็นสำคัญโดยเรียกค่าธรรมเนียม ถ้าเป็นเรือเล็ก เรือบรรทุกสินค้าหรือเรือเบ็ดทะเล ฯลฯ เป็นเงินสองบาท ถ้าเป็นเรือนอกจากที่ว่ามานี้เป็นเงินยี่สิบบาท

ความในมาตรา ๑๔๕ เดิมถูกยกเลิกและใช้ความใหม่แทนโดยมาตรา ๔ พ.ร.บ.การเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๘) พ.ศ.๒๔๙๐

มาตรา ๑๔๖ เมื่อยังไม่ได้จัดการโอนในทะเบียนและในใบอนุญาตตามที่บังคับไว้ในมาตรา ๑๔๕ ท่านว่าผู้นั้นจะโอนต้องคงเป็นผู้รับผิดชอบอยู่ก่อนตามบัญญัติมาตรา ๒๕๘ และ ๒๕๙ และให้ถือว่าการ โอนนั้นยังชอบด้วยกฎหมายไม่ได้ สำหรับคนอื่นที่ยังไม่รู้เรื่องการ โอนนั้น

มาตรา ๑๔๗ ถ้าในระหว่างอายุใบอนุญาตฉบับใด กระดาษใบอนุญาตนั้นสลับเลื่อนจนอ่านไม่ชัดก็ดี ท่านห้ามมิให้ใช้เรือลำนั้นจนกว่าเจ้าท่าจะได้ออกสำเนาใบอนุญาตฉบับใหม่ได้ถ้าเป็นการสูญหายจะขอใหม่ให้ขึ้นเรื่องราวเป็นลายลักษณ์อักษร

มาตรา ๑๔๘ ใบอนุญาตฉบับใหม่ที่ออกให้แทนเช่นว่ามานั้น ให้มีอักษรว่า “สำเนาใบอนุญาต” เขียนลงไว้ เป็นสำคัญ และให้ใช้ได้ชั่วคราวด้วยกฎหมายเพียงกำหนดเวลาที่ฉบับเดิมยังไม่หมดอายุ

มาตรา ๑๔๙ การออกสำเนาใบอนุญาต ให้เรียกค่าธรรมเนียมกึ่งอัตราค่าธรรมเนียมออก ใบอนุญาต แต่ไม่เกินหนึ่งร้อยบาท

ความในมาตรา ๑๔๘ เดิม ถูกยกเลิกและใช้ความใหม่แทนโดยมาตรา ๕ แห่ง พ.ร.บ.การเดินเรือ ในน่านน้ำ ไทย (ฉบับที่ ๘) พ.ศ.๒๔๙๐ ต่อมาได้ถูกยกเลิกและใช้ความใหม่แทนอีกครั้งหนึ่งโดยมาตรา ๑๐ แห่ง พ.ร.บ. การเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ.๒๕๑๐

มาตรา ๑๕๐ ผู้ที่ควบคุมเรือกำปั่นและเรือเล็กลำใดที่ได้จดทะเบียนแล้วต้องรักษาใบอนุญาตไว้ในเรือนั้นเสมอ

มาตรา ๑๕๑ ผู้ที่ควบคุมเรือกำปั่นและเรือเล็กลำใดที่เป็นเรือต้องจดทะเบียนนั้นเมื่อเจ้าพนักงานออก ใบอนุญาต หรือเจ้าพนักงานกองตระเวนหรือเจ้าพนักงานกรมเจ้าท่า หรือผู้ที่เช่าเรือลำนั้น มีความประสงค์จะ ขอตรวจดูใบอนุญาตสำหรับเรือลำนั้นแล้ว ผู้ควบคุมต้องนำมาแสดงให้เป็นปรากฏ

มาตรา ๑๕๒ ผู้ใดเป็นผู้ควบคุมเรือกำปั่นและเรือเล็กลำใดที่มีใบอนุญาตหรือยังไม่มีใบอนุญาตก็ดี ถ้าและผู้ นั้นรู้อยู่แล้วเอาใบอนุญาตสำหรับเรือลำอื่นออกแสดง หรือใช้ประหนึ่งว่าเป็นใบอนุญาตสำหรับเรือของตน ไซ้รู้ ท่านว่ามีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินกว่าหกเดือน หรือปรับเป็นเงินไม่เกินกว่าพันบาท หรือทั้ง จำทั้งปรับเช่นว่ามาแล้วทั้งสองสถาน และผู้ใดแสวงหาใบอนุญาตมาสำหรับการเช่นว่ามาแล้ว ในมาตรานี้ ท่านว่ามีความผิดต้องระวางโทษคุกกัน

มาตรา ๑๕๓ ห้ามมิให้เรือกำปั่นลำใดเอาชื่อของเรือลำอื่นที่ได้จดทะเบียนไว้แล้วมาใช้ ถ้าและเรือกำปั่นลำใด ที่ขอรับใบอนุญาตมีชื่อพ้องกันกับเรือลำอื่นเจ้าท่าต้องขอให้ผู้ที่ยื่นเรื่องขอรับใบอนุญาตนั้นเปลี่ยนชื่อเรือ เป็นอย่างอื่น และให้ยับยั้งการออกใบอนุญาตไว้จนกว่าจะได้เปลี่ยนชื่อเรือนั้น

มาตรา ๑๕๔ เจ้าของเรือกำปั่นลำใดจะเปลี่ยนชื่อเรือที่จดทะเบียนไว้แล้ว ต้องนำชื่อใหม่ไปจดทะเบียนทันที และเสียค่าธรรมเนียมจดทะเบียนครั้งละห้าสิบบาท

มาตรา ๑๕๔ เดิม ถูกยกเลิกและใช้ความใหม่แทนโดยมาตรา ๑๑ แห่ง พ.ร.บ.การเดินเรือใน น่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ.๒๕๑๐

มาตรา ๑๕๕ ห้ามมิให้เรือกลไฟลำใดบรรทุกคนโดยสารมากกว่าจำนวนที่แจ้งในใบอนุญาตสำหรับเรือลำนั้น

มาตรา ๑๕๖ เรือกำปั่นลำใดจะใช้ธงพิเศษสำหรับเป็นเครื่องหมายของเจ้าของหรือใช้เครื่องหมายอย่างใดที่ ปล่องเรือก็ดี ต้องให้จดทะเบียนธงหรือเครื่องหมายนั้นไว้ ณ ที่ว่าการกรมเจ้าท่า และอธิบายลงไว้ใน ใบอนุญาตสำหรับเรือเสียก่อนจึงให้ใช้ได้

มาตรา ๑๕๗ ตัวเลขและตัวอักษรที่เป็นส่วนของชื่อและเลขลำดับที่พระราชบัญญัตินี้บังคับให้เขียนด้วยสี หรือให้ติดหรือสลักลงไว้ที่เรือกำปั่นและเรือเล็กต่าง ๆ นั้น จะต้องเป็นเลขหรืออักษรขนาดเท่าใด ต้องแล้วแต่ เจ้าท่าจะเห็นสมควร

มาตรา ๑๕๘ เจ้าท่า เจ้าพนักงานกองตรวจเรือเจ้าพนักงานกรมเจ้าท่า คนใดก็ดียอมมีอำนาจโดยพระราชบัญญัตินี้ ที่จะขึ้นไปและตรวจบนเรือกำปั่นหรือเล็กลำใด ๆ ได้ทุกลำเพื่อให้ทราบว่าเป็นเรือที่ได้รับอนุญาตสำหรับแล้วหรือไม่ และเพื่อให้ทราบว่าได้มีความละเมิดต่อข้อบังคับในพระราชบัญญัตินี้หรือในกฎข้อบังคับอย่างใด ๆ ซึ่งเจ้าท่าได้ออกโดยชอบด้วยกฎหมายอย่างหนึ่งอย่างใดหรือไม่

มาตรา ๑๕๙ สิ่งของใด ๆ ที่อาจทำให้เกิดอันตรายขึ้นได้ แม้จะเป็นจำนวนอย่างน้อยสักเพียงใดก็ตีท่านห้ามมิให้บรรทุกไปในเรือกำปั่นหรือเรือเล็กลำใดพร้อมกันกับคนโดยสารเว้นไว้แต่เรือลำนั้น ๆ ได้จัดที่ไว้เป็นพิเศษในตอนใต้คาดฟ้าสำหรับบรรทุกน้ำมันปิโตรเลียมและน้ำมันเบนซิน และถ้าเจ้าท่าเป็นเป็นการสมควรแล้ว จึงให้บรรทุกของสองอย่างนั้นไปด้วยได้ แต่ข้อบังคับในมาตรานี้ ท่านว่าไม่ต้องถือเป็นการห้ามคนโดยสารคนใดที่จะพาอาวุธปืนของตนกับเครื่องกระสุนปืนมีจำนวนอันสมควรสำหรับใช้เองไปด้วยในเรือได้

มาตรา ๑๖๐ เมื่อปรากฏว่าเรือไทยที่ได้รับใบอนุญาตใช้เรือมีอุปกรณ์ และเครื่องใช้ประจำเรือ ไม่ถูกต้องหรือไม่อยู่ในสภาพที่ใช้การได้ตามใบสำคัญที่ออกตามกฎข้อบังคับสำหรับการตรวจเรือตามมาตรา ๑๖๑ ให้เจ้าท่ามีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้นายเรือแก้ไขให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด

ถ้านายเรือนำเรือตามวรรคหนึ่งมาใช้ โดยมีได้ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าท่าที่ส่งตามวรรคหนึ่ง ให้เจ้าท่ามีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตใช้เรือจนกว่าจะได้ปฏิบัติตามคำสั่ง เมื่อได้ปฏิบัติตามคำสั่งวรรคหนึ่งแล้ว ให้เจ้าท่าออกคำสั่งเพิกถอนคำสั่ง สั่งพักใช้ใบอนุญาตใช้เรือโดยพลัน

เมื่อเจ้าท่าตรวจพบว่าเรือต่างประเทศที่เข้ามาในเขตท่าเรือของประเทศไทย มีอุปกรณ์และเครื่องใช้ประจำเรือไม่ถูกต้องหรือไม่อยู่ในสภาพที่ใช้การได้ตามใบสำคัญที่กำหนดในกฎข้อบังคับสำหรับการตรวจเรือตามมาตรา ๑๖๑ ให้เจ้าท่ามีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้นายเรือแก้ไขให้ถูกต้องเสียก่อน เมื่อเห็นว่าถูกต้องแล้ว จึงจะอนุญาตให้ออกเรือได้

มาตรา ๑๖๑ นอกจากที่บัญญัติไว้โดยเฉพาะ ท่านว่าบรรดาความผิดต่อข้อบังคับอย่างใด ๆ ที่กำหนดไว้ในภาคที่ ๒ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษปรับเป็นเงินไม่เกินกว่า ร้อยบาท

หมวดที่ ๓

ว่าด้วยเรือกลไฟทุกอย่าง

มาตรา ๑๖๖ เรือกลไฟทุกลำต้องมีชื่อเรือเป็นอักษรไทย และอักษรฝรั่งเขียนหรือติดไว้ในที่เด่นชัดแลเห็นง่ายที่หัวเรือทั้งสองแคม ถ้าเป็นเรือกลไฟเดินทะเลต้องเขียนหรือติดชื่อเรือและชื่อเมืองที่ได้จดทะเบียนเรือไว้ที่ท้ายเรือด้วย ถ้าเป็นเรือไม่มีชื่อจะนั้น ต้องเขียนหรือติดเลขลำดับของใบอนุญาตสำหรับเรือเป็นเลขไทยและเลขฝรั่งไว้ที่หัวเรือทั้งสองแคม และห้ามมิให้เอาสิ่งใดปิดบังชื่อหรือเลขที่ว่าเป็นอันขาด

มาตรา ๑๖๗ บรรดาเรือกลไฟสำหรับให้เช่าต้องเอาใบอนุญาตสำหรับเรือและสำเนาข้อบังคับที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้และในหมวดนี้ ๑ ใส่กรอบแขวนไว้ในที่เด่นในเรือที่คนทั้งหลายอ่านได้ง่าย

มาตรา ๑๖๘ บรรดาเรือกลไฟสำหรับให้เช่า ซึ่งมีใช้เรือกลไฟเดินทะเลต้องเขียนเลขลำดับของ ใบอนุญาต สำหรับเรือเป็นเลขไทย และเลขฝรั่งที่หัวเรือขนาบข้างชื่อเรือและต้องเขียนชื่อและเลขเช่นนั้นไว้ที่ท้ายเรือ ด้วย จำนวนคนโดยสารที่อนุญาตให้บรรทุกได้นั้นต้องเขียนหรือติดไว้ในที่เด่นและเห็นได้ง่ายจาก ภายนอก ทั้งสองข้างเรือ และห้ามมิให้เอาสิ่งใดที่ปิดบังชื่อหรือเลขเช่นว่ามานี้เป็นอันขาด

มาตรา ๑๖๙ เนื้อที่ในเรือสำหรับให้คนโดยสารคนหนึ่ง ๆ จะต้องมีขนาดเท่าไร นั้นจะได้กำหนดไว้โดยชัดเจน ในกฎข้อบังคับสำหรับการตรวจเรือและเรือลำใดจะยอมให้บรรทุกคนโดยสาร ได้กี่คนนั้น จะได้กำหนดไว้ใน ใบอนุญาตสำหรับเรือ

มาตรา ๑๗๐ เมื่อเจ้าท่าตรวจพบว่าเรือที่ได้รับอนุญาตให้บรรทุกคนโดยสารบรรทุกสินค้าหรือบรรทุกคน โดยสารและสินค้าลำใดอยู่ในสภาพที่ไม่ปลอดภัยต่อคนโดยสารมีสภาพไม่เหมาะสมกับการใช้ ให้เจ้าท่ามี อำนาจสั่งห้ามใช้เรือลำนั้นจนกว่าเจ้าของหรือผู้ครอบครองจะได้แก้ไขให้เรียบร้อยผู้ใดฝ่าฝืนใช้เรือที่เจ้าท่าสั่ง ห้ามตามวรรคหนึ่ง จะต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

มาตรา ๑๗๑ ในเรือลำใดถ้าใช้เนื้อที่ที่กำหนดสำหรับคนโดยสารเป็นที่วางสิ่งของกินเนื้อที่มากน้อยเท่าคน โดยสารกี่คน ต้องลดจำนวนคนโดยสารที่อนุญาตให้บรรทุกได้นั้นลง ไปให้สมกัน

มาตรา ๑๗๒ ในใบอนุญาตต้องกล่าวว่า แรงสติมที่หม้อน้ำของเรือนั้นควรมีหรืออนุญาตให้มีได้เพียงใดเป็น อย่างมากที่สุด ถ้าเจ้าของหรือผู้ใช้จักรหรือนายเรือกลไฟลำใดใช้แรงสติมเกินกว่าที่อนุญาตให้ใช้ก็ดี หรือเอา ของหนักหรือสิ่งใดถ่วงหรือกดที่ (เซฟตีแคว์ฟ) คือเครื่องสำหรับให้พ่นสติมไอน้ำเพื่อป้องกันอันตรายไว้โดยมิ ควรก็ดี ท่านว่ามีความผิดต้องระวางโทษปรับเป็นเงินไม่เกินกว่าห้าร้อยบาท

มาตรา ๑๗๓ ถ้ามีอุบัติเหตุอันตรายเกิดขึ้นในเรือกลไฟลำใดแก่เรือหรือหม้อน้ำหรือเครื่องจักร หรือแก่คน โดยสาร หรือบุคคลใด ๆ ก็ดี หรือมีอุบัติเหตุอันตราย ซึ่งเรือลำนั้นเป็นต้นเหตุก็ดี ท่านว่าต้องแจ้งความไปยัง เจ้าท่าโดยพลัน

มาตรา ๑๗๔ ยกเลิก

มาตรา ๑๗๕ ผู้ใดใช้เรือผิดจากเงื่อนไขและข้อกำหนดในใบอนุญาตใช้เรือต้องระวางโทษปรับ ไม่เกินสองพัน บาท

มาตรา ๑๗๖ เรือลำใดบรรทุกเกินกว่าที่กำหนดไว้ในใบสำคัญรับรองแนวน้ำ บรรทุกเจ้าท่ามีอำนาจที่จะกักเรือ ลำนั้นไว้ และสั่งให้นายเรือจัดการให้เรือลำนั้นบรรทุกให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด

ถ้านายเรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าท่าตามวรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

หมวดที่ ๔

ว่าด้วยเรือใบ เรือโป๊ะจ่าย เรือลำเลียง เรือเปิดทะเล เรืออื่น ๆ และเรือสำเภา

มาตรา ๑๗๗ ในใบอนุญาตทุกฉบับสำหรับเรือใบ เรือโป๊ะจ่าย เรือลำเลียง เรือเปิดทะเล และ เรืออื่น ๆ และเรือสำเภา นั้น ต้องชี้แจงขนาดความยาว ลึกของเรือและเรืออาจบรรทุกของหนักได้เพียงใด

มาตรา ๑๗๘ ห้ามมิให้เรือโป๊ะจ่าย เรือลำเลียง เรือเปิดทะเลและอื่น ๆ และเรือสำเภา มีท้องเรือปดลอม หรือมีระวาง หรือที่ลับสำหรับซ่อนสินค้าหรือซ่อนบุคคล

ฯลฯ

หมวดที่ ๕

ว่าด้วยการจ้างและการเลิกจ้างคนสำหรับเรือต่าง ๆ และการสอบไล่ความรู้เพื่อรับประกาศนียบัตรสำหรับการทำตามหน้าที่ได้

มาตรา ๒๗๗ ห้ามมิให้ผู้ใดทำการในเรือกลไฟ เรือยนต์ เรือเดินทะเล เรือบรรทุกสินค้าขนาดตั้งแต่ ๑๐๐ ทอนขึ้นไปซึ่งทำการติดต่อกับเรือเดินทะเลหรือเรือซึ่งใช้เป็นเรือพาณิชย์ประจำเรือเดินทะเล ในตำแหน่งที่กฎข้อบังคับสำหรับการตรวจเรือกำหนดให้ต้องมีประกาศนียบัตร เว้นแต่เป็นผู้ที่ได้รับประกาศนียบัตรรับรองความรู้ความสามารถให้ทำการเช่นนั้นได้

มาตรา ๒๗๘ เมื่อจะออกประกาศนียบัตรเช่นว่ามาแล้วให้แก่ผู้ใดสำหรับทำการเป็นนายเรือ ต้นหน สร้าง ได้กั้ง นายท้าย หรือต้นกล คนใช้เครื่อง ท่านว่าผู้นั้นต้องสอบความรู้ได้แล้ว และเมื่อยื่นใบสมัครสอบนั้นต้องมีพยานหลักฐานมาแสดงให้เป็นที่พอใจถึงเรื่องไม่เป็นคนประพฤดิเสเพล ดิดสุรายาเมา หรือดิดยา เสพ ดิดให้โทษ ความชำนาญการงานที่ได้ทำมา และความประพฤติทั่วไปนั้นด้วย แต่ถ้าผู้นั้นเป็นนายเรือ ต้นหน สร้าง ได้กั้งและนายท้ายจะต้องแสดงว่ามีสายตาดีด้วย

สร้าง หมายความว่าผู้ทำการควบคุมเรือลำเลียง

ได้กั้ง หมายความว่าผู้ควบคุมเรือใบเดินทะเลที่มีน้ำหนักบรรทุกตั้งแต่ ๘๐๐ ทอนขึ้นไป

คนถือท้าย หมายความว่าผู้ควบคุมเรือ หรือผู้ถือท้าย หรือคนแจวท้ายของเรือบรรทุกสินค้า ที่ทำการติดต่อกับเรือเดินทะเล

มาตรา ๒๗๙ ให้เจ้าท่าโดยอนุมนตรีว่ากระทรวงคมนาคม มีอำนาจออกข้อบังคับเกี่ยวกับการสอบความรู้ของผู้ทำการในเรือในเรื่องดังต่อไปนี้

๑. การแบ่งชั้นความรู้
๒. วิธีการสอบความรู้
๓. หลักสูตร
๔. คุณสมบัติของผู้สมัครสอบ
๕. ค่าธรรมเนียมในการสอบ
๖. การออกประกาศนียบัตรรับรองความรู้ความสามารถ
๗. รายละเอียดอื่น ๆ เกี่ยวกับการสอบความรู้

ข้อบังคับนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๒๕๐ ประกาศนียบัตรแสดงความรู้ชั้น ต้องระบุชื่อ อายุและตำแหน่งรูปพรรณของผู้ที่ถือประกาศนียบัตร และข้อความอื่น ๆ ตามที่จำเป็น และต้องมีรูปถ่ายของผู้ถือประกาศนียบัตรปิดไว้ด้วย ประกาศนียบัตรสำหรับคนถือท้ายให้มีอายุสามปี นอกนั้นให้มีอายุห้าปี เมื่อครบกำหนดแล้วผู้ถือต้องนำมาเปลี่ยนใหม่ ให้เรียกค่าธรรมเนียมการเปลี่ยนประกาศนียบัตรกึ่งหนึ่งแห่งอัตราค่าธรรมเนียมเดิม และถ้าเจ้าท่าจะต้องการให้แสดงพยานหลักฐานดังที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๕๑ ก็ทำได้

มาตรา ๒๕๑ บรรดาประกาศนียบัตรสำหรับความรู้ที่ได้ออกให้ไปแล้วก่อนเวลาประกาศใช้พระราชบัญญัตินี้ นั้น ให้เป็นอันใช้มีกำหนดห้าปีนับแต่วันที่ออกประกาศนียบัตรให้ไปแล้ว

มาตรา ๒๕๒ ผู้ใดทำการในเรือในตำแหน่งที่กฎข้อบังคับสำหรับการตรวจเรือกำหนดให้ต้องมีประกาศนียบัตรรับรองความรู้ความสามารถ โดยมีได้รับประกาศนียบัตรรับรองความรู้ความสามารถอันถูกต้องตามบทบัญญัตินี้ หรือทำการในเรือในขณะที่ประกาศนียบัตรสิ้นอายุแล้ว ต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๒๕๓ ผู้ใดเอาประกาศนียบัตรของคนอื่นออกอ้าง หรือใช้สำหรับคนด้วยประการใด ๆ ท่านว่าผู้นั้นมีความผิดระวางโทษจำคุกเป็นสามสถาน สถานหนึ่งให้จำคุกไม่เกินกว่าหกเดือน สถานหนึ่ง ให้ปรับไม่เกินกว่าพันบาท สถานหนึ่งทั้งจำทั้งปรับเช่นว่ามาแล้วด้วยกัน และผู้ใดแสวงหาประกาศนียบัตร มาให้ใช้สำหรับการเช่นว่ามาแล้วด้วยกัน และผู้ใดแสวงหาประกาศนียบัตรมาให้ใช้สำหรับการเช่นว่ามา ในมาตรานี้ ท่านว่าผู้นั้นมีความผิดระวางโทษเช่นว่ามาแล้วด้วยกัน

มาตรา ๒๕๔ ผู้ทำการในเรือในตำแหน่งที่กฎข้อบังคับสำหรับการตรวจเรือที่กำหนดให้ต้องมีประกาศนียบัตรรับรองความรู้ความสามารถต้องเก็บประกาศนียบัตรของตนไว้ในเรือ เพื่อให้เจ้าท่าตรวจได้ในขณะที่ทำการ ถ้าเจ้าท่าหรือตัวแทนเจ้าของเรือประสงค์จะเปลี่ยนตัวผู้ทำการในเรือลำใดให้เจ้าของหรือตัวแทน ของเรือนำไปอนุญาตใช้เรือลำนั้นพร้อมทั้งประกาศนียบัตรของผู้ที่จะทำการในเรือลำนั้นไปให้เจ้าพนักงานออกใบอนุญาตบันทึกการเปลี่ยนตัวผู้ทำการในเรือไว้ในใบอนุญาตใช้เรือ ณ ที่ทำการเจ้าท่าท้องถิ่นที่เรือนั้นขึ้นทะเบียน ภายในกำหนดสิบห้าวัน

มาตรา ๒๕๕ คนรับจ้างสำหรับทำการในเรือเดินทะเลคนใด จะเข้าทำการงานหรือผู้จ้างทำการงานในเรือกำปั่นชาติสยาม หรือเรือกำปั่นต่างประเทศชาติใดที่ไม่มีกงสุลประจำอยู่ในกรุงเทพฯ ต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าท่าก่อน จึงทำได้และเจ้าต้องเรียกใบพยานเลิกจ้างที่ผู้นั้นได้รับจากเรือที่ตนได้ทำการงานมาแล้วในหนหลัง มาเก็บรักษาไว้ด้วย ถ้าผู้นั้นนำใบพยานเช่นนั้นมาส่งไม่ได้ ท่านว่าผู้นั้นจำเป็นต้องชี้แจงว่าเป็นด้วยเหตุใดให้เป็นที่พอใจเจ้าท่า

มาตรา ๒๕๖ ค่าธรรมเนียมซึ่งรัฐบาลสยามจะได้กำหนดตามครั้งคราวนั้นให้เรียกเก็บสำหรับการว่าจ้างและการเลิกจ้างทุกครั้ง ให้เจ้าท่าจัดระเบียบพิกัดค่าธรรมเนียมเช่นนี้ปิดประกาศไว้ในที่แลเห็นง่าย ณ ที่ว่าการกรมเจ้าท่า และให้มีอำนาจไม่ยอมเป็นธุระจัดการว่าจ้างหรือการเลิกจ้างรายใด ๆ ก่อนได้รับค่า ธรรมเนียมในส่วนนั้น

มาตรา ๒๘๗ เจ้าของเรือหรือนายเรือกำปั่นจะว่าจ้างหรือเลิกจ้างคนการสำหรับเรือเดินทะเล ที่ว่ากรรมเจ้าทำ ต้องเสียเงินค่าธรรมเนียมพิคัดที่ตั้งไว้ สำหรับการว่าจ้างหรือเลิกจ้างนั้นทุกครั้ง

มาตรา ๒๘๘ เมื่อคนทำการในเรือเดินทะเลคนใดเลิกรับจ้างจากเรือกำปั่นสยามลำใดภายใน พระราชอาณาเขต นายเรือกำปั่นลำนั้นต้องทำใบพยานการเลิกจ้าง ให้ผู้นั้นไปฉบับหนึ่งเป็นคู่มือให้ทำในเวลาที เลิกจ้าง และให้เขียนความลงไว้ในนั้นว่าผู้นั้นได้รับจ้างช้านานเท่าใด ประเภทการที่ได้ใช้ให้ทำและ เลิกจ้าง เมื่อวันที่ใด และลงลายมือนายเรือเป็นสำคัญ และถ้าผู้นั้นเลิกรับจ้างจะขอร้องให้ทำหนังสือชี้แจง เพิ่มเติมคำว่า ได้ให้ค่าจ้างหักเงินค่าจ้างอย่างนายเรือต้องทำให้ตามประสงค์ ภายในยี่สิบสี่ชั่วโมงนับแต่เวลาที่ร้องขอ

มาตรา ๒๘๙ การเลิกจ้างคนทำการในเรือเดินทะเลจากเรือกำปั่นชาติสยามหรือจากเรือกำปั่น ต่างประเทศที่ไม่มีกงสุลประจำอยู่ในกรุงสยามนั้นมิให้ทำในที่อื่นนอกจากที่ว่าการกรรมเจ้าทำ

มาตรา ๒๙๐ ผู้ใดกระทำความผิดดังที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้ และความผิดนั้นมีได้มีบทกำหนด โทษไว้ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

หมวดที่ ๘

ว่าด้วยการใช้อำนาจทำโทษสำหรับความผิด

มาตรา ๒๙๑ ผู้นำร่อง นายเรือ ตันหน สร้าง ได้กั้ง นายท้าย คนถือท้าย ตันกล หรือคนใช้เครื่องที ได้รับประกาศนียบัตร หรือใบอนุญาตผู้หย่อนความสามารถหรือประพฤติไม่สมควรแก่หน้าที่ ละเลย ไม่ปฏิบัติตามกฎหมายหรือข้อบังคับเกี่ยวกับการเดินเรือ หรือหน้าที่ของตนให้เจ้าทำมีอำนาจที่จะสั่งงด ไม่ให้ใช้ประกาศนียบัตร หรือใบอนุญาตมีกำหนดไม่เกินสองปี แต่ไม่เป็นการลบล้างโทษอย่างอื่นซึ่งผู้นั้น จะพึงได้รับ

ถ้าผู้นั้นไม่พอใจคำสั่งให้งดใช้ประกาศนียบัตรหรือใบอนุญาต ให้ผู้นั้นมีสิทธิที่จะอุทธรณ์ไปยัง รัฐมนตรีเจ้าหน้าที่ ภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันที่ได้ทราบคำสั่ง คำชี้ขาดของรัฐมนตรีนั้นเป็นที่สุด แต่ใน ระหว่างที่รัฐมนตรียังมีได้ชี้ขาด คำสั่งให้งดใช้ประกาศนียบัตรหรือใบอนุญาตมีผลบังคับใช้

มาตรา ๒๙๒ เจ้าทำทุกตำบลมีอำนาจหน้าที่ที่จะงด หรือเรียกคืนประกาศนียบัตรหรือใบอนุญาตใด ๆ ได้ ตาม ลักษณะมาตรา ๒๙๑ และเพื่อประกอบกับการเช่นนั้น ให้เจ้าทำมีอำนาจทำการไต่สวนและหมายเรียกพยาน และสืบพยานได้ทุกอย่าง ถ้าพยานคนใดไม่มาเปิดพยานหรือขัดขืน ไม่ยอมเบิกพยานก็ดี ท่านว่ามีความผิดต้อง ระวางโทษต่อหน้าศาลธรรมตามโทษานุโทษที่กฎหมายบัญญัติไว้สำหรับความผิดเช่นนั้น

ในการไต่สวนอย่างใดตามที่ว่ามาแล้ว เจ้าทำจะมีผู้ช่วยวินิจฉัยสองนาย ซึ่งเสนาบดีกระทรวง นครบาล จะเลือกจากจำนวนคนที่มีความรอบรู้ความชำนาญในการเดินเรือทะเลมานั่งพร้อมด้วยก็ได้

ถ้าผู้ใดต้องคดีคนใดไม่มีความพอใจและจะขอให้ตรวจคำตัดสินของคณะที่ไต่สวนเช่นว่ามานี้ เสียใหม่ ท่านว่าจะฟ้องอุทธรณ์เจ้าทำต่อศาลอันมีหน้าที่ก็ฟ้องได้

มาตรา ๒๕๓ การใช้อำนาจปรับโทษที่ให้ไว้แก่เจ้าทำตามพระราชบัญญัตินี้ไม่เกี่ยวข้องกับใด กับคดีทางอาญาหรือทางแพ่ง ซึ่งอาจฟ้องร้องจำเลยในความผิดอันเดียวกันนั้น ต่อศาลซึ่งมีหน้าที่เพื่อให้ลงโทษหรือปรับจำเลยใช้ค่าเสียหาย ตามลักษณะที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่นสำหรับความผิดนั้น

มาตรา ๒๕๔ ผู้ใดซึ่งเจ้าทำยึดหรือเรียกคืนประกาศนียบัตร หรือใบอนุญาตอย่างใดตามลักษณะพระราชบัญญัตินี้ เมื่อมีบังคับให้ส่งต้องนำประกาศนียบัตรหรือใบอนุญาตสำหรับตัวนั้น ไปส่งยังเจ้าทำ ถ้าไม่ส่งทำว่าผู้นั้นมีความผิด ต้องระวางโทษปรับเป็นเงินไม่เกินกว่าสองร้อยบาท

มาตรา ๒๕๕ ประกาศนียบัตรหรือใบอนุญาตใด ๆ ที่ถูกเรียกคืนนั้นท่านให้ยกเลิกเป็นอันใช้ไม่ได้ต่อไปทุกฉบับ

มาตรา ๒๕๖ บรรดาใบอนุญาตหรือประกาศนียบัตรที่ถูกยึดไว้ชั่วคราวนั้นให้รักษาไว้ ณ ที่ว่าการกรมเจ้าทำ เมื่อครบกำหนดเวลาทำให้ยึดแล้วให้ส่งคืนแก่ผู้ถือรับไปตามเดิม แต่ต้องจดความทำให้ยึดนั้นลงไว้ในฉบับประกาศนียบัตร หรือใบอนุญาตนั้นด้วยเป็นสำคัญ

หมวดที่ ๕

ลักษณะโทษและลักษณะรับผิดชอบทางแพ่ง

มาตรา ๒๕๗ ผู้ใดไม่กระทำตามคำสั่ง หรือต่อสู้หรือขัดขวางเจ้าพนักงานคนใดซึ่งทำการในหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ท่านว่าผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษานุโทษเป็นสองสถาน สถานหนึ่งให้จำคุกไม่เกินกว่าหกเดือน สถานหนึ่งให้ปรับเป็นเงินไม่เกินกว่าห้าร้อยบาท สถานหนึ่งให้ลงโทษทั้งจำทั้งปรับ เช่นว่ามาแล้วด้วยกัน

มาตรา ๒๕๘ ในความผิดอย่างใด ๆ ต่อพระราชบัญญัตินี้ ถ้าผู้ที่ควบคุมเรือหรือควบคุมเครื่องจักรของเรือกำปั่นและเรือเล็กต่าง ๆ ลำใดซึ่งเป็นจำเลยนั้นหลบหนีตามตัวไม่ได้ท่านว่าศาลมีอำนาจลงโทษปรับแก่เจ้าของเรือหรือแก่เจ้าของเรือหรือแก่ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตสำหรับเรือลำนั้นได้ตามที่กฎหมายนี้บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ

มาตรา ๒๕๙ เจ้าของเรือหรือผู้ที่รับใบอนุญาตสำหรับเรือกำปั่น และเรือเล็กต่าง ๆ ทุกลำ ต้องเป็นผู้รับผิดชอบในการใช้ค่าปรับต่าง ๆ ซึ่งนายเรือ ต้นกล ต้นหน หรือลูกเรือลำนั้นถูกปรับโดยกระทำความผิดอย่างหนึ่งอย่างใดต่อพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๓๐๐ เจ้าของแพไม้ทุกแพต้องเป็นผู้รับผิดชอบในการใช้ค่าปรับต่าง ๆ ซึ่งผู้ที่ควบคุมแพหรือคนประจำการในแพนั้นถูกปรับ โดยกระทำความผิดอย่างหนึ่งอย่างใดต่อพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๓๐๑ ลักษณะโทษต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ท่านว่าไม่เกี่ยวข้องกับใด กับความรับผิดชอบซึ่งจำเลยจะพึงถูกปรับในคดีส่วนแพ่งเพราะความผิดอย่างหนึ่งอย่างใดต่อพระราชบัญญัตินี้

หมวดที่ ๑๐

ข้อบังคับทั่วไปสำหรับเมื่อมีเหตุเรือโดนกัน

มาตรา ๓๐๒ ถ้ามีเหตุเรือ โดนกันครั้งใด เป็น โดยความ ไม่ได้แก้ง หรือเป็น โดยเหตุใด ๆ ซึ่งเหลือความสามารถของมนุษย์จะป้องกัน ได้ดี ท่านว่าอันตรายและความเสียหายที่ได้มีขึ้นแก่เรือลำใดมากน้อยเท่าใดต้องเป็นผลกับเรือลำนั้นเองทั้งสิ้น

มาตรา ๓๐๓ ถ้ามีเหตุเรือ โดนกันครั้งใด เป็นด้วยความผิดหรือความละเลย ท่านว่าอันตรายและความเสียหายที่ได้มีขึ้นมากน้อยเท่าใด ให้ปรับเอาแก่เรือลำที่มีความผิดหรือมีความละเลยนั้น

มาตรา ๓๐๔ ถ้าเรือที่โดนกันนั้นต่างมีความผิดหรือความละเลยทั้งสองลำท่านว่าไม่ต้องปรับให้ ฝ่ายใดใช้ค่าเสียหายอันตราย ซึ่งได้มีแก่ลำใดหรือทั้งสองลำเว้นไว้แต่ถ้าพิจารณาได้ความปรากฏว่ามูลเหตุที่โดนกันได้เกิดจากฝ่ายใดโดยมาก ฉะนั้นจึงให้ศาลซึ่งมีหน้าที่ตัดสินกำหนดจำนวนเงินที่ฝ่ายนั้นจะต้องใช้ ค่าเสียหายให้แก่อีกฝ่ายหนึ่ง

มาตรา ๓๐๕ เมื่อมีความผิด หรือความละเลยเกิดขึ้นอย่างใด อันเรือที่เกี่ยวข้องมีความผิดด้วยกันทั้งสองฝ่าย ท่านว่าเจ้าของหรือนายเรือทั้งสองลำนั้นหรือลำใดแต่ลำเดียวต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายหรือความเสียหายที่ได้มีขึ้นแก่สิ่งของที่บรรทุกในเรือหรือแก่บุคคลเพราะความผิดหรือความละเลยที่ได้กระทำนั้น

ถ้าและการต้องใช้ค่าอันตรายหรือความเสียหายนั้นตกหนักแก่เรือที่ต้องคดีนั้นแต่ลำเดียว ท่านว่าเรือลำนั้นย่อมมีอำนาจที่จะฟ้องร้องให้เรืออีกลำหนึ่งที่ต้องคดีด้วยกันช่วยใช้เงินที่ได้เสียไปแล้วนั้นกึ่งหนึ่ง

ถ้าและทางพิจารณาตามกฎหมายได้พิพากษาว่าความรับผิดชอบนั้นแบ่งกันเป็นอย่างอื่น นอกจากที่ตามมาแล้ว ฉะนั้นท่านว่าการที่จะต้องใช้เงินค่าอันตรายหรือความเสียหายต้องเป็นไปตาม คำพิพากษานั้น

มาตรา ๓๐๖ การร้องเอาค่าเสียหายนั้นท่านว่ากัปตันหรือนายเรือลำใดที่เกี่ยวข้องในคดีย่อมมีอำนาจเป็นโจทก์แทนบรรดาบุคคลที่เกี่ยวข้องนั้นได้

มาตรา ๓๐๗ ถ้าการที่เรือ โดนกันเป็นเหตุให้เสียชีวิตหรือเกิดบาดเจ็บแก่บุคคลท่านว่าเงินค่าเสียหายที่ตัดสินให้เสียในส่วนนี้ต้องใช้ก่อนค่าเสียหายอย่างอื่น ๆ

มาตรา ๓๐๘ คำร้องเอาค่าเสียหายอย่างใด ๆ ที่เนื่องจากเหตุเรือ โดนกันนั้นท่านว่าต้องยื่นภายในหกเดือนนับจากวันที่ผู้เกี่ยวข้องเป็นโจทก์ได้ทราบเหตุอันนั้น

มาตรา ๓๐๙ เมื่อได้มีคำฟ้องเรียกค่าเสียหายอันเกิดจากเหตุเรือ โดนกันยื่นต่อศาลถ้าผู้ใดที่เกี่ยวข้องในคดีร้องขอขึ้น ท่านว่าผู้พิพากษาที่มีหน้าที่มีอำนาจที่จะออกคำสั่งให้มีการอายัดแก่เรือลำเดียวหรือหลายลำ อันต้องหาว่าเป็นต้นเหตุในการที่เรือ โดนกันนั้นได้

มาตรา ๓๑๐ (๑) ถ้ามีความผิดอย่างใดต่อกฎข้อบังคับสำหรับป้องกันเหตุเรือ โดนกันเกิดขึ้น เพราะความละเมิดของนายเรือ หรือเจ้าของเรือลำใดอันเป็นละเมิดที่กระทำด้วยความจงใจ ท่านว่านายเรือหรือ เจ้าของเรือผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษานุโทษสำหรับทุกครั้งที่ละเมิดเช่นนั้นเป็นสามสถาน สถานหนึ่งให้จำคุกไม่เกินกว่าหกเดือน สถานหนึ่งให้ปรับเป็นเงินไม่เกินกว่าพันบาท สถานหนึ่งให้ทั้งจำทั้งปรับเช่นว่ามาแล้วด้วยกัน

(๒) ถ้ามีความเสียหายเกิดขึ้นแก่บุคคลหรือทรัพย์สินสมบัติเพราะเหตุเรือลำใดไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับอย่างหนึ่งอย่างใดในกฎข้อบังคับสำหรับป้องกันเหตุเรือโดนกันท่านว่าให้ถือว่าความเสียหายอันนั้นเท่ากับได้มีขึ้นจากความละเมิดอันจงใจของผู้ควบคุมการอยู่บนคาค้ำเรือลำนั้น ในขณะที่เกิดเหตุ เว้นไว้แต่ถ้าพิสูจน์ให้ศาลเห็นเป็นที่พอใจว่ามีเหตุอันจำเป็นในขณะที่จะต้องประพุดติให้ผิดจากกฎข้อบังคับที่ว่ามาแล้ว

(๓) ในคดีเรือเรือโดนกัน ถ้าปรากฏขึ้นต่อศาลซึ่งพิจารณาคดีนั้นว่า ได้มีความละเมิดเกิดขึ้นต่อข้อบังคับข้อหนึ่งข้อใดแห่งกฎข้อบังคับสำหรับป้องกันเรือโดนกันท่านให้ถือว่าความผิดที่เป็นมูลแห่งคดีนั้นตกอยู่กับเรือลำที่ได้มีความละเมิดอันนั้น เว้นไว้แต่ถ้าพิสูจน์ให้ศาลเห็นเป็นที่พอใจว่ามีเหตุอันจำเป็นที่จะต้องประพุดติให้ผิดไปจากข้อบังคับที่ว่ามาแล้ว

มาตรา ๓๑๑ เมื่อเจ้าของเรือหรือนายเรือลำใดต้องการกฎข้อบังคับสำหรับป้องกันเหตุเรือโดนกัน ก็ให้เจ้าท่าจ่ายให้ตามความประสงค์

มาตรา ๓๑๒ เมื่อเกิดเหตุเรือสองลำโดนกันขึ้นเวลาใด นายเรือหรือผู้ที่ควบคุมเรือทั้งสองฝ่ายเมื่อเห็นว่าจะกระทำได้เพียงใด โดยไม่เป็นที่น่ากลัวอันตรายจะมีขึ้นแก่เรือหรือลูกเรือหรือคนโดยสาร (ที่หาก จะมี) ในเรือของตนท่านว่าเป็นหน้าที่ของนายเรือหรือผู้ที่ควบคุมเรือควรจะทำดังต่อไปนี้คือ

ก. ต้องช่วยเหลือตามความสามารถที่จะกระทำได้เพียงใดแก่เรืออีกลำหนึ่งที่โดนกัน และ แก่นายเรือลูกเรือ และคนโดยสาร (ถ้าหากมี) ของเรือลำนั้นเพื่อป้องกันให้พ้นจากอันตรายที่จะพึงเกิดจากเหตุที่เรือโดนกันนั้น และต้องรอเรืออยู่ใกล้กับเรือลำนั้นจนกว่าจะเป็นที่แน่ใจว่าไม่ต้องการให้ช่วยเหลืออีกต่อไป

(ข) ต้องแจ้งชื่อเรือชื่อเมืองท่าที่เป็นสำนักของเรือตน และมาจากเมืองท่าใด แก่นายเรือหรือผู้ที่ควบคุมเรืออีกลำหนึ่งที่โดนกันนั้นให้ทราบ

ถ้านายเรือหรือผู้ที่ควบคุมเรือลำใดละเลยไม่กระทำตามข้อปฏิบัติที่ว่าในมาตรานี้และไม่มีเหตุอันสมควรที่จะแก้ตัวได้ว่าเป็นด้วยเหตุใด ท่านว่าถ้าไม่มีสักชีพยานแน่นอนว่าเป็นอย่างอื่น ต้องถือว่าเหตุเรือโดนกันนั้นได้เกิดขึ้นเพราะความประพุดติผิด หรือความละเลยหรือความประพุดติละเมิดฉะนั้น

ถ้านายเรือหรือผู้ที่ควบคุมเรือลำใดไม่มีเหตุอันสมควรที่จะแก้ตัวได้และผู้นั้นไม่กระทำตามที่บัญญัติไว้ในมาตรานี้ ท่านว่ามีความผิดต้องระวางโทษานุโทษเป็นสามสถาน สถานหนึ่งให้จำคุกไม่เกินกว่า หกเดือน สถานหนึ่งให้ปรับเป็นเงินไม่เกินกว่าพันบาท สถานหนึ่งทั้งจำทั้งปรับเช่นว่ามาแล้วด้วยกัน ถ้าและเป็นผู้ที่มีประกาศนียบัตรสำหรับทำการในหน้าที่เช่นนั้น ท่านว่าต้องมีการพิจารณาความที่ประพุดติผิด และให้ส่งประกาศนียบัตรนั้นเสียหรือห้ามมิให้ใช้อีกต่อไปก็ได้สุดแต่สมควรแก่การ

พระราชบัญญัติ
การเดินเรือในน่านน้ำสยาม (ฉบับที่ ๖) พุทธศักราช ๒๔๘๑
ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล
คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์
(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร)
ลงวันที่ ๔ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๘๐
พล.อ.เจ้าพระยาพิชัยนาทโยธิน

ตราไว้ ณ วันที่ ๗ เมษายน พ.ศ. ๒๔๘๒ เป็นปีที่ ๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการเดินเรือในน่านน้ำสยามบางมาตราที่ เกี่ยวกับการออกใบอนุญาต ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำสยาม ฉบับที่ ๖ พุทธศักราช ๒๔๘๑”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกมาตรา ๑๓๔ มาตรา ๑๔๔ และมาตรา ๑๘๒ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำ สยาม พุทธศักราช ๒๔๕๖ และมาตรา ๑๓๕ มาตรา ๑๓๖ ซึ่งแก้ไขตามมาตรา ๓ แห่ง พระราชบัญญัติ การเดินเรือในน่านน้ำสยาม แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๗

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“เรือ” หมายความว่า ยานพาหนะทางน้ำทุกชนิดที่ไม่ว่าจะใช้เพื่อบรรทุกลำเลียง ลาก ชุง ดัน ยก ขุด หรือลอก รวมทั้งยานพาหนะอย่างอื่นที่สามารถใช้น้ำได้ทำนองเดียวกัน

“เรือกล” หมายความว่า เรือที่เดินด้วยกำลังเครื่องจักรกล จะใช้กำลังอื่นด้วยหรือไม่ก็ตาม

มาตรา ๕ นอกจากจะมีความตกลงกับต่างประเทศเป็นอย่างอื่น เรือที่ใช้น่านน้ำสยามต้องรับ

ใบอนุญาตใช้เรือ เว้นแต่

๑. เรือของราชนาวีสยาม
๒. เรือของรัฐบาลต่างประเทศ ซึ่งเข้ามาในน่านน้ำสยามชั่วคราว
๓. เรือต่างประเทศ ซึ่งเข้ามาในน่านน้ำสยามชั่วคราว และใบอนุญาตยังไม่สิ้นอายุ
๔. เรือที่ไม่ใช่เรือกลขนาดต่ำกว่ายี่สิบห้าหาบ
๕. เรือซึ่งต้องมีประจำเรือใหญ่ตามกฎหมายข้อบังคับสำหรับการตรวจเรือ

มาตรา ๖ การรับใบอนุญาตตามมาตรา ๕ ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามมาตราแห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พุทธศักราช ๒๔๕๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินเรือใน น่านน้ำไทย ฉบับที่ ๑๐ พ.ศ. ๒๕๑๐

มาตรา ๗ ใบอนุญาตใช้เรือทุกชนิด ให้มีอายุใช้ได้ฉบับหนึ่งไม่เกิน สิบสองเดือนนับแต่วันออก ใบอนุญาต ส่วนวันสิ้นอายุของใบอนุญาตให้กำหนดไว้ในใบอนุญาต

มาตรา ๘ ถ้านายทะเบียนเรือประจำท้องที่ หรือนายทะเบียนเรือซึ่งกรมเจ้าท่าส่งออกไปทำการออก ใบอนุญาตใช้เรือตามท้องที่ประจำปี พิจารณาเห็นว่าเรือบรรทุกสินค้าและเรือเล็กลำใดใช้ได้ไม่เกินหกเดือน ก็ อาจผ่อนผันให้เจ้าของเรือรับใบอนุญาตใช้เรือแต่เพียงชั่วคราวระยะเวลาไม่เกินหกเดือนในเมื่อเจ้าของเรือ ร้องขอ ใบอนุญาตชนิดนี้ให้มีอายุใช้ได้ไม่เกินหกเดือน โดยเรียกค่าธรรมเนียมออกใบอนุญาตเพียงกึ่งอัตราปกติ

มาตรา ๙ ผู้ใดใช้เรือที่มีได้รับใบอนุญาตใช้เรือ หรือใช้เรือที่ใบอนุญาตใช้เรือสิ้นอายุ แล้วหรือใช้เรือผิดไปจาก เขตหรือตำบลการเดินทางเรือที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตใช้เรือ ทั้งนี้มีกำหนดไม่เกินหกเดือนด้วยก็ได้

เจ้าของเรือหรือเจ้าของกิจการเดินเรือที่ถูกยึดใบอนุญาตใช้เรือตามวรรคหนึ่งมีสิทธิอุทธรณ์ต่อ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันที่ได้ทราบคำสั่ง คำชี้ขาดของรัฐมนตรีเป็นที่สุด แต่ในระหว่างรัฐมนตรียังมีได้ชี้ขาดคำสั่งนั้นมีผลบังคับได้

เรือใดถูกยึดใบอนุญาตใช้เรือแล้วยังขัดขืนเดินหรือกระทำการ นายเรือ เจ้าของเรือหรือเจ้าของ กิจการเดินเรือต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๑๐ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎหมาย กระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมอันเกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยการเดินเรือ ในน่านน้ำไทย

กฎกระทรวงนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

บทบัญญัติเฉพาะกาล

มาตรา ๑๑ เรือซึ่งจะต้องรับใบอนุญาตก่อนใช้พระราชบัญญัตินี้ที่ได้ใช้อยู่โดยมิได้รับใบอนุญาตก็ดี หรือ ใบอนุญาตได้สิ้นอายุเสียแล้วก็ดี ถ้าเจ้าของมาขอรับใบอนุญาต หรือขอต่ออายุใบอนุญาตเสียก่อนสิ้นเดือน สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๒ แล้ว จะไม่ต้องรับโทษสำหรับการที่ได้ใช้เรือโดยมิได้รับใบอนุญาตหรือโดย มิได้ต่อ อายุใบอนุญาตหรือโดยมิได้ต่ออายุใบอนุญาตมาแล้วนั้น

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ป.พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

กฎกระทรวง
ฉบับที่ ๑๕ (พ.ศ.๒๕๑๐)
ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย
พระพุทธศักราช ๒๔๕๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทยพระพุทธศักราช ๒๔๕๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ.๒๕๑๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

เขตท่าเรือกรุงเทพ ฯ นั้นคือ

เขตที่ ๑

ด้านเหนือ – ตั้งแต่ปากคลองบางกระบือด้านเหนือ ตำบลถนนนครชัยศรี อำเภอคูสิต จังหวัดพระนคร เป็นเส้นฉากตรงไปฝั่งแม่น้ำตรงกันข้าม

ด้านใต้ – ตั้งแต่ปากคลองวัดคลองใหม่ด้านเหนือ ตำบลโพงพาง อำเภอยานนาวา จังหวัดพระนคร เป็นเส้นฉากตรงไปฝั่งแม่น้ำตรงกันข้าม

เขตที่ ๒

ด้านเหนือ – ตั้งแต่ปากคลองวัดคลองใหม่ด้านเหนือ ตำบลโพงพาง อำเภอยานนาวา จังหวัดพระนคร เป็นเส้นฉากตรงไปฝั่งแม่น้ำตรงกันข้าม

ด้านใต้ – ตั้งแต่ปากคลองสำโรงด้านเหนือ ตำบลบางนา อำเภอพระโขนง จังหวัดพระนคร เป็นเส้นฉากตรงไปฝั่งแม่น้ำตรงกันข้าม

เขตที่ ๓

ด้านเหนือ – ตั้งแต่ปากคลองสำโรงด้านเหนือ ตำบลบางนา อำเภอพระโขนง จังหวัดพระนคร เป็นเส้นฉากตรงไปฝั่งแม่น้ำตรงกันข้าม

ด้านใต้ – ตั้งแต่หลักกิโลเมตร ๐ หน้าป้อมพระจุลจอมเกล้า ตำบลแหลมฟ้าผ่า จังหวัดสมุทรปราการ เป็นเส้นฉากตรงไปฝั่งแม่น้ำตรงกันข้าม

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๐

พลโท พ.ปุณณกันต์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

กฎกระทรวง
ฉบับที่ ๒๑ (พ.ศ.๒๕๑๑)
ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย
พระพุทธศักราช ๒๔๕๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทยพระพุทธศักราช ๒๔๕๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย ฉบับที่ ๑๐ พ.ศ. ๒๕๑๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกกฎกระทรวงฉบับที่ ๑๗ (พ.ศ.๒๕๑๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖

ข้อ ๒ เขตท่าเรือจังหวัดสงขลา นั้นคือ

ด้านเหนือ – แนวละติจูด $๐๗^{\circ} - ๑๗' - ๐๐''$ เหนือ ด้านตะวันตกจดฝั่งและด้านตะวันออก ลองจิจูด $๑๐๐^{\circ} - ๓๘' - ๐๐''$ ตะวันออก

ด้านตะวันออก – แนวลองจิจูด $๑๐๐^{\circ} - ๓๘' - ๐๐''$ ด้านเหนือจด ละติจูด $๐๗^{\circ} - ๑๗' - ๐๐''$ ด้านเหนือและด้านใต้จดเส้นเล็งผ่านเสาหิน บนแหลม สมิหลาไปทางทิศตะวันออก

ด้านใต้ – เส้นเล็งตรงจากเสาหินบนแหลม สมิหลาไปทางทิศตะวันออกจนจดลองจิจูด $๑๐๐^{\circ} - ๓๘' - ๐๐''$ ตะวันออก

ด้านใต้ในทะเลสาบ – เส้นตรงเล็งปลายใต้สุดของแหลมสนไปยังปากคลองสำโรงด้านใต้ริมฝั่ง ตะวันออกของทะเลสาบสงขลา

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๑๑

พลโท พ.ปุ่นณกันต์
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

กฎกระทรวง
ฉบับที่ ๒๔ (พ.ศ.๒๕๑๕)
ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย
พระพุทธศักราช ๒๔๕๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทยพระพุทธศักราช ๒๔๕๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทยฉบับที่ ๑๐ พ.ศ.๒๕๑๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

๑. เขตท่าเรือจุกเสม็ดนั้นคือ

ด้านเหนือ เส้นเล็งตรงจากเสาหินที่สร้างไว้ทางใต้ของเขาคลองปู ไปทางทิศตะวันตก
ด้านตะวันตก เส้นเล็งตรงจากปลายแหลมสุดด้านตะวันตกของเกาะหนู ไปทางทิศเหนือ
ด้านใต้ เส้นเล็งตรงจากปลายแหลมสุดด้านใต้ของเกาะหนู ไปยังปลายแหลมสุดด้านเหนือของเกาะจรเข้ และเส้นเล็งตรงจากปลายแหลมสุดด้านเหนือของเกาะจรเข้ไปยังยอดเขา กระทะคว่า

๒. เขตท่าเรือทุ่งโปรงนั้นคือ

ด้านเหนือ เส้นเล็งตรงจากยอดเขาสูง ๕๘ เมตร ทางใต้ของอ่าวหาดยาว ไปทางทิศตะวันตก
ด้านตะวันตก ลองจิจูด $๑๐๐^{\circ} - ๕๐'$ ตะวันออก
ด้านใต้ เส้นเล็งตรงจากปลายแหลมสุดด้านใต้ของแหลมหาดสอไปทางทิศตะวันตก

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๑ สิงหาคม พ.ศ.๒๕๒๕

ศิริลักษณ์ จันทรางศุ
ปลัดกระทรวงคมนาคม ผู้ใช้อำนาจของ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

กฎกระทรวง
(ฉบับที่ ๒๕ พ.ศ.๒๕๑๕)

ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย

พระพุทธศักราช ๒๕๑๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทยพระพุทธศักราช ๒๕๑๖
ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย ฉบับที่ ๑๐ พ.ศ.๒๕๑๐ รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงคมนาคม ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

เขตท่าเรือศรีราชานั้นคือ

ด้านเหนือ เส้นเล็งตรงจากเสาหินที่สร้างไว้ปลายแหลมวัง เกาะสีชัง ไปทางตะวันออกจนจดเสา
หินที่สร้างไว้ชายฝั่ง

ด้านตะวันออก เส้นเล็งตรงเหนือ ตรงใต้ ผ่านปลายแหลมนอกสุดด้านทิศตะวันออกของเกาะร้านดอกไม้

ด้านใต้ เส้นเล็งตรงจากเสาหินที่สร้างไว้ชายฝั่ง ไปทางทิศตะวันตก ตามแนวเส้นขนานละจิจูด ๑๓
๐ เหนือ

ให้ไว้ ณ วันที่ ๘ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๑๕

ศิริลักษณ์ จันทรางศุ

ปลัดกระทรวงคมนาคม ผู้ใช้อำนาจของ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๓๒ พ.ศ.๒๕๒๑

ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย

พระพุทธศักราช ๒๕๕๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๒ (๑) แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๕๕๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย ฉบับที่ ๑๐ พ.ศ. ๒๕๑๐

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เขตท่าเรือพัทยาคือ

ด้านเหนือ เส้นเล็งตรงจากฝั่งไปทางทิศตะวันตกตามแนวเส้นขนานละจิกูด ๑๓° เหนือ

ด้านตะวันตก แนวลองจิกูด $๑๐๐^{\circ} - ๔๕'$ อ.

ด้านใต้ เส้นเล็งตรงจากฝั่งไปทางทิศตะวันตกตามแนวเส้นขนานละจิกูด $๑๒^{\circ} - ๕๐'$ น.

ข้อ ๒ เขตจอดเรือพัทยาคือ

เขตที่ ๑ บริเวณหาดพัทยาด้านเหนือตั้งแต่สุดหาดพัทยาเหนือจนถึงแนวเส้นเล็งตรงระหว่างเสาหลัก เครื่องหมายบนฝั่งตำบลที่ละจิกูด $๑๒^{\circ} - ๕๖' - ๔๘''$ น. ลองจิกูด $๑๐๐^{\circ} - ๕๓' - ๑๖''$ อ. กับท่อนตำบลที่ละจิกูด $๑๒^{\circ} - ๕๖' - ๔๘''$ น. ลองจิกูด $๑๐๐^{\circ} - ๕๓' - ๑๐''$ อ.

เขตที่ ๒ บริเวณหาดพัทยาด้านใต้ตั้งแต่สุดหาดพัทยาใต้จนถึงแนวเส้นเล็งตรงระหว่างเสาหลัก เครื่องหมายบนฝั่งตำบล ละจิกูด $๑๒^{\circ} - ๕๕' - ๕๖''$ น. ลองจิกูด $๑๐๐^{\circ} - ๕๒' - ๕๕''$ อ.

ข้อ ๓ เขตจอดเรือเกาะลานคือ

เขตที่ ๑ บริเวณหาดตาแหวน ให้จอดเรือห่างจากแนวขอบฝั่งในระยะไม่น้อยกว่า ๒๐๐ เมตร

เขตที่ ๒ บริเวณหาดแสม ให้จอดเรือห่างจากแนวขอบฝั่ง ในระยะไม่น้อยกว่า ๒๐๐ เมตร

ข้อ ๔ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๓ เมษายน พ.ศ.๒๕๒๑

พลเอก ส.มัยลาภ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

กฎกระทรวง
ฉบับที่ ๓๗ พ.ศ.๒๕๒๑
ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย
พระพุทธศักราช ๒๔๕๖

อาศัยอำนาจตามความตามมาตรา ๑๒ (๑) แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย ฉบับที่ ๑๐ พ.ศ.๒๕๑๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๖ พ.ศ.๒๕๑๐ ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทยพระพุทธศักราช ๒๔๕๖

ข้อ ๒ เขตท่าเรือเกาะสีชัง คือ

ด้านเหนือ ตั้งแต่สุดเหนือกองหินส้มปะชื้อ เป็นเส้นเล็งตรงไปทางทิศตะวันออก

ด้านตะวันออก แนวลองจิจูด ๑๐๐° - $๓๐''$ อ.

ด้านใต้ ตั้งแต่เสาหินที่สร้างไว้ปลายแหลมวัง เกาะสีชังเป็นเส้นเล็งตรงไปทางทิศตะวันออก

ด้านตะวันตก เส้นเล็งตรงผ่านกระโจมไฟหินส้มปะชื้อไปยังยอดเขาใหญ่บนเกาะสีชัง ณ จุดซึ่งอยู่สูง ๑๕๒ เมตร จากระดับน้ำทะเลปานกลาง

ข้อ ๓ เขตท่าเรืออ่างศิลา คือ

ด้านตะวันตก แนวน้ำลึก ๑๔ เมตร ในเวลาที่น้ำทะเลลดต่ำที่สุด หน้าน้ำเกิดธรรมดา

ด้านใต้ เส้นเล็งตรงไปทางทิศตะวันตก จากแหลมแท่นถึงแนวน้ำลึก ๑๔ เมตร ในเวลาทะเลลดต่ำที่สุด หน้าน้ำเกิดธรรมดา

ข้อ ๔ เขตจอดเรือตำบลนอกสันดอน คือ

ด้านตะวันตก เส้นเล็งตรงไปทางทิศใต้ จากเสาหินที่สร้างไว้ประมาณกึ่งกลางระยะทางระหว่างแม่น้ำเจ้าพระยากับแม่น้ำท่าจีนจนถึงแนวน้ำลึก ๑๔ เมตร ในเวลาน้ำทะเลลดต่ำที่สุด หน้าน้ำเกิด

ธรรมดา

ด้านใต้ แนวน้ำลึก ๑๔ เมตร ในเวลาที่น้ำทะเลลดต่ำที่สุด หน้าน้ำเกิดธรรมดา

ด้านตะวันออก จดเขตท่าเรืออ่างศิลา

ข้อ ๕ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป
ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ พฤษภาคม พ.ศ.๒๕๒๑

พลเอก สุรกีจ มัยลาภ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๔๐ พ.ศ.๒๕๒๓

ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย

พระพุทธศักราช ๒๕๕๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๒ (๑) แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๕๕๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย ฉบับที่ ๑๐ พ.ศ.๒๕๑๐

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิก (๑) แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๔ พ.ศ.๒๕๑๕ ออกตามความในพระราชบัญญัติ การเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๕๕๖

ข้อ ๒ เขตท่าเรือพาณิชย์สัตหีบ คือ

ด้านเหนือ จากจุดพิกัด แลตจิจูด $๑๒^{\circ} - ๓๘'$ น. ลองจิจูด $๑๐๐^{\circ} - ๕๓'$.๘ อ. เป็นเส้นโค้งตรงไปทางทิศตะวันตกจนถึงจุดพิกัดแลตจิจูด $๑๒^{\circ} - ๓๖'$ น. ลองจิจูด $๑๐๐^{\circ} - ๕๓.'$ ๘ อ.

ด้านตะวันตก จากจุดพิกัดแลตจิจูด $๑๒^{\circ} - ๓๘'$ น. ลองจิจูด $๑๐๐^{\circ} - ๕๓'$.๘ อ. เป็นเส้นโค้งตรงไปทางทิศตะวันตกจนถึงจุดพิกัดแลตจิจูด $๑๒^{\circ} - ๓๘'$ น. ลองจิจูด $๑๐๐^{\circ} - ๓๔'$.๘ อ.

ด้านใต้ จากจุดพิกัด แลตจิจูด $๑๒^{\circ} - ๓๕'$ น. ลองจิจูด $๑๐๐^{\circ} - ๕๓'$.๘ อ. เป็นเส้นโค้งตรงไปทางทิศตะวันออกจนถึงจุดพิกัด แลตจิจูด $๑๒^{\circ} - ๓๕'$ น. ลองจิจูด $๑๐๐^{\circ} - ๕๓'$.๘ อ. เป็นเส้นโค้งตรงไปทางทิศตะวันออกจนถึงจุดพิกัด แลตจิจูด $๑๒^{\circ} - ๓๕'$ น. ลองจิจูด $๑๐๐^{\circ} - ๕๕'$.๔ อ.

ด้านตะวันออก จากจุดพิกัด แลตจิจูด $๑๒^{\circ} - ๓๕'$ น. ลองจิจูด $๑๐๐^{\circ} - ๕๕'$.๔ อ. เป็นเส้นโค้งตรงไปทางทิศเหนือจนถึงจุดพิกัด แลตจิจูด $๑๒^{\circ} - ๓๗'$.๑ น. ลองจิจูด $๑๐๐^{\circ} - ๕๕'$.๔ อ. เลียบชายฝั่งไปทางทิศเหนือผ่านท่าเทียบเรือของท่าเรือพาณิชย์สัตหีบไปถึงชายฝั่งทางทิศตะวันตกของเขาคลองปู ที่จุดพิกัด แลตจิจูด $๑๒^{\circ} - ๓๘'$ น. ลองจิจูด $๑๐๐^{\circ} - ๕๕'$.๘ อ.

ข้อ ๓ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ให้ไว้ ณ วันที่ ๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๒๓

พลเรือเอก อมร ศรีภายะ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

กฎกระทรวง
ฉบับที่ ๔๒ พ.ศ. ๒๕๒๔
ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย
พระพุทธศักราช ๒๔๕๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๒ (๑) แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย ฉบับที่ ๑๐ พ.ศ. ๒๕๑๐ และมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย แก้ไขเพิ่มเติมพระพุทธศักราช ๒๔๗๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

เขตจอดเรือของกรมทางหลวงในทะเลสาบสงขลา คือ

เขตที่ ๑ ฝั่งตะวันออก

ด้านเหนือ จากจุดพิกัด แลตจิจูด $๗^{\circ} / ๑๓^{\circ} - ๐๕''$ น. ลองจิจูด $๑๐๐^{\circ} - ๓๔' - ๕๖''$ อ. เป็นเส้นโค้งตรงไปทางทิศตะวันตกจนถึงจุดพิกัดแลตจิจูด $๗^{\circ} - ๑๒' - ๕๕''$ น. ลองจิจูด $๑๐๐^{\circ} - ๓๔' - ๕๘''$ อ.

ด้านตะวันตก จากจุดพิกัด แลตจิจูด $๗^{\circ} - ๑๒'$ น. ลองจิจูด $๑๐๐^{\circ} - ๓๔' - ๕๘''$ อ. เป็นเส้นโค้งตรงไปทางทิศใต้จนถึงจุดพิกัด แลตจิจูด $๗^{\circ} - ๑๒' - ๕๕''$ น. ลองจิจูด $๑๐๐^{\circ} - ๓๔' - ๕๘''$ อ.

ด้านใต้ จากจุดพิกัด แลตจิจูด $๗^{\circ} - ๑๒' - ๕๕''$ น. ลองจิจูด $๑๐๐^{\circ} - ๓๔' - ๕๘''$ อ. เป็นเส้นโค้งตรงไปทางทิศตะวันออก จนถึงจุดพิกัด แลตจิจูด $๗^{\circ} - ๑๒' - ๕๕''$ น. ลองจิจูด

$๑๐๐^{\circ} - ๓๕' - ๐๐''$ อ.

ด้านตะวันออก จากจุดพิกัดแลตจิจูด $๗^{\circ} - ๑๒' - ๕๕''$ น. ลองจิจูด $๑๐๐^{\circ} - ๓๕' - ๐๐''$ อ. เป็นเส้นโค้งตรงไปทางทิศเหนือจนถึงจุดพิกัด แลตจิจูด $๗^{\circ} - ๑๓' - ๐๕''$ น. ลองจิจูด $๑๐๐^{\circ} - ๓๔' - ๕๖''$ อ.

เขต ๒ ฝั่งตะวันตก

ด้านเหนือ จากจุดพิกัด แลตจิจูด $๗^{\circ} - ๑๓' - ๐๕''$ น. ลองจิจูด $๑๐๐^{\circ} - ๓๔' - ๓๕''$ อ. เป็นเส้นโค้งตรงไปทางทิศตะวันออกจนถึงจุดพิกัด แลตจิจูด $๗^{\circ} - ๑๓' - ๐๕''$ น. ลองจิจูด $๑๐๐^{\circ} - ๓๔' - ๔๑''$ อ.

ด้านตะวันออก จากจุดพิกัด แลตจิจูด $๗^{\circ} - ๑๓' - ๐๕''$ น. ลองจิจูด $๑๐๐^{\circ} - ๓๔' - ๔๑''$ อ. เป็นเส้นโค้งตรงไปทางทิศใต้จนถึงจุดพิกัด แลตจิจูด $๗^{\circ} - ๑๓' - ๐๗''$ น. ลองจิจูด $๑๐๐^{\circ} - ๓๔' - ๔๑''$ อ.

ด้านใต้ จากจุดพิกัด แลตจิจูด $๗^{\circ} - ๑๓' - ๐๕''$ น. ลองจิจูด $๑๐๐^{\circ} - ๓๔' - ๔๑''$ อ. เป็นเส้นโค้งตรงไปทางทิศตะวันตก จนถึงจุดพิกัด แลตจิจูด $๗^{\circ} - ๑๓' - ๐๗''$ น. ลองจิจูด $๑๐๐^{\circ} - ๓๔' - ๓๕''$ อ.

ด้านตะวันตก จากจุดพิกัด แลตติจูด $๗^{\circ} - ๑๓' - ๐๗''$ น. ลองจิจูด $๑๐๐^{\circ} - ๓๔' - ๓๕''$ อ. เป็นเส้นโค้งตรง
ไปทางทิศเหนือจนถึงจุดพิกัด แลตติจูด $๗^{\circ} - ๑๓' - ๑๔''$ น. ลองจิจูด $๑๐๐^{\circ} - ๓๔' - ๓๕''$ อ.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๗ กันยายน พ.ศ.๒๕๒๔

พลเรือเอก อมร ศิริกาษา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

กฎกระทรวง
ฉบับที่ ๔๓ พ.ศ.๒๕๒๕
ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย
พระพุทธศักราช ๒๒๔๕๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๒ (๑) แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย ฉบับที่ ๑๐ พ.ศ.๒๕๑๐ และมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย แก้ไข เพิ่มเติมพระพุทธศักราช ๒๔๗๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ออกกฎกระทรวงไว้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกกฎกระทรวง ฉบับที่ ๓๐ (พ.ศ.๒๕๑๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติ การเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖

ข้อ ๒ เขตจอดเรือของกองทัพเรือในแม่น้ำเจ้าพระยาคือ

๑. เขตที่ ๑

ฝั่งตะวันตก ตั้งแต่จุดกิโลเมตรที่ ๒๒.๐๐ ถึงจุดกิโลเมตรที่ ๒๔.๕๐

ฝั่งตะวันออก ตั้งแต่จุดกิโลเมตรที่ ๒๒.๐๐ ถึงจุดกิโลเมตรที่ ๒๔.๓๐

๒. **เขตที่ ๒** เฉพาะฝั่งตะวันตก ตั้งแต่จุดกิโลเมตรที่ ๔.๐๐ ถึงจุดกิโลเมตร ๗.๐๐ ภายในแนว
น้ำลึก ๕ เมตร

๓. **เขตที่ ๓** เฉพาะฝั่งตะวันออก ตั้งแต่จุดกิโลเมตรที่ ๑.๕๐ ถึงจุดกิโลเมตรที่ ๓.๐๐ ภายใน
แนวน้ำลึก ๕ เมตร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๐ พฤศจิกายน พ.ศ.๒๕๒๕

พลเรือเอก อมร ศิริกาษา
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๔๕ พ.ศ.๒๕๒๖

ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย

พระพุทธศักราช ๒๕๕๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๒ (๑) แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๕๕๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย แก้ไขเพิ่มเติม พระพุทธศักราช ๒๕๗๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

เขตท่าเรือกันตัง มีขอบเขตเฉพาะบริเวณในทะเลแม่น้ำ ลำคลอง ภายในแนว เขตดังนี้

ด้านเหนือ ตามแนว แลตจูด $๗^{\circ} - ๒๖' - ๐๐''$ น.

ด้านตะวันออก ตามแนว ลองจูด $๙๙^{\circ} - ๓๑' - ๒๐''$ อ.

ด้านใต้ ตามแนว แลตจูด $๗^{\circ} - ๑๑' - ๑๕''$ น.

ด้านตะวันตก ตามแนว ลองจูด $๙๙^{\circ} - ๒๗' - ๐๐''$ อ.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ กันยายน พ.ศ.๒๕๒๖

บุญเทียม เขมาภิรัตน์

รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม

ปฏิบัติการแทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

ประกาศกรมเจ้าท่า

ข้อบังคับควบคุมการเดินเรือในเขตท่ากรุงเทพ ฯ

เขตที่ ๑ ฉบับที่ ๑

โดยที่เห็นเป็นการสมควรให้มีข้อบังคับ ควบคุมการเดินเรือ เพื่อควบคุมการเดินเรือผ่านสะพานกรุงเทพ ฯ ให้เป็นไปโดยปลอดภัยและเรียบร้อย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๘ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๕๕๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทยแก้ไขเพิ่มเติม พระพุทธศักราช ๒๕๗๗ อธิบดีกรมเจ้าท่า โดยได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีเจ้าหน้าทีแล้ว ขอประกาศข้อบังคับควบคุมการเดินเรือในเขตท่ากรุงเทพ ฯ เขตที่ ๑ ไว้เพื่อปฏิบัติดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับควบคุมการเดินเรือในเขตท่ากรุงเทพ ฯ เขตที่ ๑ (ฉบับที่ ๑)”

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับนี้ตั้งแต่วันที่ ๒๔ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๐๒ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้มีกำหนดเวลาเปิดสะพานกรุงเทพ ฯ ให้เรือผ่าน ซึ่งกรมเจ้าท่าจะได้ประกาศกำหนดเป็น

ครั้งคราว

ข้อ ๔ เจ้าหน้าที่จะปิดสะพานเมื่อเรือได้ผ่านเสร็จเรียบร้อยแล้ว

ข้อ ๕ ให้มีเขตห้ามเรือจอดทอดสมอในตอนใกล้เคียงกับที่ตั้งของสะพาน

๑. ทางด้านเหนือของสะพานกรุงเทพ ฯ ตั้งแต่ตัวสะพาน ไปจนถึงหน้าสถานีศุลกากรักษ์ เป็นเส้นฉากกับฝั่งตรงกันข้าม (ประมาณท่าเรือหมายเลข ๘ ซี่ ของบริษัทอีสต์เอเชียติก วัดพระยาไกร)
๒. ทางด้านใต้ของสะพานกรุงเทพ ฯ ตั้งแต่ตัวสะพาน ไปจนถึงสุดเขตห้ามจอดทอดสมอ คือได้ปากคลองบางปะแก้ว ๒๐๐ เมตร เป็นเส้นฉากตรงกับฝั่งตรงกันข้าม

ข้อ ๖ ให้มีเขตสำหรับจอดทอดสมอรอผ่านสะพานกรุงเทพ ฯ คือ

๑. ทางด้านเหนือของสะพานกรุงเทพ ฯ ให้จอดได้ใกล้ฝั่งตะวันตก ตั้งแต่หน้าสถานีศุลกากรักษ์ขึ้นไปทางเหนือระยะห่างจากฝั่งตะวันตกไม่เกิน ๑๐๐ เมตร
๒. ทางด้านใต้ของสะพานกรุงเทพ ฯ ให้จอดได้ใกล้ฝั่งตะวันออก ตั้งแต่หน้าวัดบางโคล่ลงไปทางใต้ระยะห่างจากฝั่งตะวันออกไม่เกิน ๑๐๐ เมตร

ข้อ ๗ ให้มีสัญญาณเปิดปิดสะพานกรุงเทพ ฯ เพื่อให้เรือเดินผ่านช่องสะพานตามที่กรมเจ้าท่าจะได้ประกาศกำหนดให้ทราบเป็นครั้งคราว

ข้อ ๘ เรือที่มีความประสงค์จะขอเดินทางผ่านสะพานกรุงเทพ ฯ ให้แจ้งความจำนงขอผ่านสะพานต่อเจ้าหน้าที่สะพานกรุงเทพ ฯ ตามระเบียบที่กรมเจ้าท่าจะประกาศให้ทราบ

ข้อ ๙ ห้ามเรือและแพต่อไปนี้ ผ่านช่องกลางซึ่งยกได้ ของสะพานกรุงเทพ ฯ ทั้งในเวลาเปิด และปิดสะพาน

๑. เรือกลที่จูงเรือทุกประเภทที่สามารถผ่านลอดสะพานช่องอื่นได้
๒. เรือกลที่จูงแพ ชุง แพไม้ไผ่ แพคนอยู่ หรือสิ่งอื่นที่คล้ายกัน
๓. แพชุง แพไม้ไผ่ หรือสิ่งอื่นที่คล้ายกันที่ไม่มีเรือจูง
๔. เรือแจวพายทุกชนิด

ข้อ ๑๐ ภายในในระยะ ๓๐๐ เมตร จากตัวสะพานกรุงเทพ ฯ ทั้งทางด้านเหนือและด้านใต้ในขณะที่สะพานเปิด เพื่อให้เรือผ่านห้ามเรือหรือแพ หรือสิ่งอื่นที่คล้ายกันเดินทางตัดข้ามลำแม่น้ำ

ข้อ ๑๑ ผู้ควบคุมเรือ แพ หรือสิ่งอื่นที่คล้ายกันผู้ใดฝ่าฝืนข้อบังคับนี้ จะต้องได้รับโทษตามบทบัญญัติในมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือ ในน่านน้ำไทย พุทธศักราช ๒๔๕๖ และอาจถูกสั่งงดไม่ให้ใช้ประกาศนี้บัตรหรือ ใบอนุญาตตามมาตรา ๒๕๑ แก้ไขเพิ่มเติมพระพุทศักราช ๒๔๗๗ อีกสถานหนึ่ง

ประกาศ ณ วันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๐๒

พลเรือตรี เอกชัย อิศรางกูร ณ อยุธยา
อธิบดีกรมเจ้าท่า

ข้อบังคับควบคุมการเดินเรือในเขตท่ากรุงเทพ ฯ
เขตที่ ๑ (ฉบับที่ ๒)

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๘ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย แก้ไขเพิ่มเติม พระพุทธศักราช ๒๔๗๗ อธิบดีกรมเจ้าท่า โดยได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีเจ้าหน้าทีแล้ว ขอประกาศข้อบังคับควบคุมการเดินเรือในเขตท่ากรุงเทพ ฯ เขตที่ ๑ ไว้เพื่อปฏิบัติดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. ข้อบังคับนี้ให้เรียกว่า ข้อบังคับควบคุมการเดินเรือในเขตท่ากรุงเทพ ฯ เขตที่ ๑ (ฉบับที่ ๒)

ข้อ ๒. ให้ใช้ข้อบังคับนี้นับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓. ในลำแม่น้ำเจ้าพระยา ห้ามมิให้เรือ แพ ทู่น หรือสิ่งอื่น ๆ ที่คล้ายกันจอดเทียบท่าหรือ เทียบลำแม่น้ำเจ้าพระยาฝั่งพระนครภายในเขตตั้งแต่เครื่องหมายห้ามจอดเรือด้านเหนือ ถึงป้ายเครื่องหมาย ห้ามจอดเรือด้านใต้ของตำหนักท้าวสุกรี

ข้อ ๔. ผู้ควบคุมเรือ แพ ทู่น เรือสิ่งอื่น ๆ ที่คล้ายกัน ผู้ใดฝ่าฝืนข้อบังคับนี้จะต้องได้รับโทษตามบทบัญญัติในมาตรา ๖๘ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ และอาจถูกสั่งงดไม่ให้ใช้ประกาศนี้ยบัตร์ หรือใบอนุญาตตามมาตรา ๒๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย แก้ไขเพิ่มเติม พระพุทธศักราช ๒๔๗๗ อีกสถานหนึ่ง

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๐๖

นาวาโท พร เดชดำรง
อธิบดีกรมเจ้าท่า

ข้อบังคับควบคุมการเดินเรือในเขตท่ากรุงเทพ ฯ
เขตที่ ๑ และเขตลำน้ำที่ต่อเนื่องในเขตจังหวัดธนบุรี

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๘ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย แก้ไขเพิ่มเติม พระพุทธศักราช ๒๔๗๗ อธิบดีกรมเจ้าท่าและผู้ว่าราชการจังหวัดธนบุรี โดยได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีเจ้าหน้าทีแล้ว ขอประกาศข้อบังคับควบคุมการเดินเรือในเขตท่ากรุงเทพ ฯ เขตที่ ๑ และเขตลำน้ำต่อเนื่องใน จังหวัดธนบุรี ไว้เพื่อปฏิบัติดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. ข้อบังคับนี้ให้เรียกว่า “ข้อบังคับควบคุมการเดินเรือในเขตท่ากรุงเทพ ฯ เขตที่ ๑ และเขต ลำน้ำที่ต่อเนื่องในเขตจังหวัดธนบุรี”

ข้อ ๒. ให้ใช้ข้อบังคับนี้เมื่อพ้นกำหนด ๓๐ วันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓. ให้กำหนดเขตทอดทุ่นผูกจอดเรือสำหรับเดินเรือทะเลค้าระหว่างประเทศไว้ดังต่อไปนี้

- ก. เขตด้านเหนือตั้งแต่ปากคลองบางโคล่น้อยฝั่งใต้ เป็นเส้นฉากไปยังฝั่งแม่น้ำตรงกันข้าม
- ข. เขตด้านใต้ ตั้งแต่จุดตำบลที่บนฝั่งตะวันออกของแม่น้ำเหนือหลักกิโลเมตรที่ ๓๖ ระยะทางตามแนวฝั่ง ๓๕๐ เมตร เป็นเส้นฉากตรงไปยังฝั่งแม่น้ำตรงกันข้าม
- ค. ตำบลที่ทอดทุ่นผูกจอดเรือให้อยู่ในเขตรองน้ำลึก ตามที่แสดงในแผนที่ประกอบ ต่อท้ายข้อบังคับนี้
- ง. ให้เรือเดินทะเลค้าระหว่างประเทศขนาดยาวไม่เกิน ๑๓๘.๐๐ เมตร ผูกจอดที่ทุ่น ดังกล่าวได้เมื่อได้รับอนุมัติจากอธิบดีกรมเจ้าท่า

ข้อ ๔. ให้กำหนดเขตจอดเรือลำเลียงเหนือสะพานกรุงเทพ ฯ ไว้ดังต่อไปนี้

- ๙. เขตด้านเหนือ ตั้งแต่แนวเขตด้านเหนือของท่าเทียบเรือ หมายเลข ๘ เอ (ท่าของบริษัท สยามคัลคัสส์) เป็นเส้นฉากตรงไปยังฝั่งแม่น้ำตรงกันข้าม
- ข. เขตด้านใต้ ตั้งแต่แนวเขตด้านใต้ของท่าเทียบเรือ หมายเลข ๘ เอ (ท่าบริษัทอีสต์ เอเชียติก) เป็นเส้นฉากไปยังฝั่งแม่น้ำตรงกันข้าม
- ค. ให้จอดทอดสมอใกล้ฝั่งตะวันตกของลำแม่น้ำระยะห่างจากฝั่งไม่เกิน ๑๐๐ เมตร ตามที่แสดงในแผนที่ประกอบต่อท้ายข้อบังคับนี้

ข้อ ๕. การทอดทุ่นผูกจอดเรือตามความในข้อ ๓ ต้องได้รับอนุญาตจากกรมเจ้าท่าตามความในมาตรา ๑๑๗ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ และให้กำหนดเงื่อนไขในการอนุญาตได้เท่าที่จะเป็นความปลอดภัยแก่การเดินเรือ และการใช้ทุ่นดังกล่าว

ข้อ ๖. ผู้ควบคุมเรือ แพ ทุ่น หรือสิ่งทีคล้ายกัน คนใดฝ่าฝืนข้อบังคับนี้จะต้องได้รับโทษตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ และอาจถูกสั่งจำคุกประจักษ์บัตร หรือใบอนุญาตตามมาตรา ๒๕๑ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย แก้ไขเพิ่มเติม พระพุทธศักราช ๒๔๗๗ อีกสถานหนึ่งด้วย

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๐๗

เรือเอก ประทีป พยอมยงค์
อธิบดีกรมเจ้าท่า

ประกาศกระทรวงคมนาคม
ข้อบังคับควบคุมการเดินเรือในเขตท่ากรุงเทพ ฯ
เขตที่ ๑ (ฉบับที่ ๑)

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๘ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทยพระพุทศักราช ๒๔๕๖ ซึ่งแก้ไขใหม่ตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทยแก้ไขเพิ่มเติม พระพุทศักราช ๒๔๗๗ อธิบดีกรมเจ้าท่า โดยได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีเจ้าหน้าทีแล้ว ขอประกาศข้อบังคับควบคุมการเดินเรือในเขตท่ากรุงเทพ ฯ เขตที่ ๒ ไว้เพื่อปฏิบัติดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. ข้อบังคับนี้ให้เรียกว่า ข้อบังคับควบคุมการเดินเรือในเขตท่ากรุงเทพ ฯ เขตที่ ๒ (ฉบับที่ ๑)

ข้อ ๒. ให้ใช้ข้อบังคับนี้นับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓. ในลำแม่น้ำตั้งแต่เขตท่าด้านเหนือถึงปากคลองเคยฝั่งใต้ เป็นเส้นจากตรงไปฝั่งแม่น้ำตรง กันข้าม ห้ามมิให้เรือ แพ ทู่น หรือสิ่งอื่น ๆ ที่คล้ายกัน ทอดสมอในลำแม่น้ำนอกจากมีเหตุฉุกเฉิน อันจำเป็นทีจะต้องกระทำเช่นนั้น เพราะตำบลเหล่านี้เป็นลำแม่น้ำคด ซึ่งยกเว้นไว้สำหรับให้เป็นทางเรือเดินขึ้นล่อง

ข้อ ๔. ให้กำหนดเขตทอดจอดเรือกลางน้ำในลำแม่น้ำเป็น ๒ ตอน คือ

ตอนที่ ๑ ตั้งแต่เขตท่าด้านใต้ ถึงปากคลองพระโขนงฝั่งเหนือ เป็นเส้นจากตรงไปฝั่งแม่น้ำตรงกันข้าม

ตอนที่ ๒ ตั้งแต่เขตด้านเหนือของตอนที่ ๑ ถึงเขตห้ามทอดสมอด้านใต้

ข้อ ๕. เรือเดินทะเลซึ่งมีขนาดยาวเกินกว่า ๑๒๐ เมตรขึ้นไป ให้จอดทอดสมอกลางน้ำในตอนที ๒ เรือเดินทะเลทีมีขนาดยาวตั้งแต่ ๗๕ เมตร ถึง ๒๐๐ เมตร ให้จอดทอดสมอกลางน้ำในตอนที ๑ ส่วน เรือเดินทะเลซึ่งมีขนาดยาวต่ำกว่า ๗๕ ถึง ๒๐๐ เมตร ให้จอดทอดสมอกลางน้ำในตอนที ๑ ส่วนเรือเดินทะเลซึ่งมีขนาดต่ำกว่า ๗๕ เมตร และเรือลำเลียง ให้จอดทอดสมอชิดฝั่งขวาหรือเทียบท่าในตอนที ๑ เว้นแต่มีเหตุจำเป็นซึ่งไม่สามารถจะจอดตามที่กำหนดไว้นี้ได้ จึงให้จอดในตอนอื่นได้

ข้อ ๖. ผู้ควบคุมเรือ แพ ทู่น หรือสิ่งอื่น ๆ ที่คล้ายกัน คนใดฝ่าฝืนข้อบังคับนี้จะต้องได้รับโทษตามบทบัญญัติในมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทยพระพุทศักราช ๒๔๕๖ และอาจถูกสั่งงดมิให้ใช้ประกาศนี้บัตรหรือใบอนุญาตตามมาตรา ๒๕๑ ซึ่งได้แก้ไขใหม่ตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทศักราช ๒๔๗๗ อีกสถานหนึ่ง

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ มกราคม ๒๔๕๔

น.ท.พิจารณ์ กลจักร
อธิบดีกรมเจ้าท่า

ข้อบังคับควบคุมการเดินเรือในเขตท่ากรุงเทพ ฯ

เขตที่ ๒ (ฉบับที่ ๓)

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๘ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทยพระพุทศักราช ๒๔๕๖ ซึ่งแก้ไขใหม่โดยมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทยแก้ไขเพิ่มเติม พระพุทศักราช ๒๔๗๗ อธิบดีกรมเจ้าท่า โดยได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีเจ้าหน้าที่แล้วขอประกาศควบคุมการเดินเรือในเขตท่าเรือกรุงเทพ ฯ เขตที่ ๒ ไว้เพื่อปฏิบัติดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับควบคุมการเดินเรือในเขตท่าเรือกรุงเทพ ฯเขตที่ ๒ (ฉบับที่ ๓)”

ข้อ ๒. ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓. ให้ยกเลิกข้อบังคับควบคุมการเดินเรือในเขตท่ากรุงเทพ ฯ เขตที่ ๒ ฉบับที่ ๒

ข้อ ๔. ห้ามบรรดาเรือกลและเรือที่มีใช้เรือกลทุกชนิด ทุกขนาด นอกจากเรือราชการของเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่ เข้าไปจอดเทียบหน้าเขื่อนหรือหน้าบริเวณท่าเรือกรุงเทพ ฯ และห้ามมิให้เรือเช่นว่านี้เข้าไปหยุดลอยลำภายในระยะ ๓๐ เมตร จากแนวหน้าเขื่อน หรือหน้าบริเวณท่าเรือกรุงเทพ ฯ เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากการท่าเรือแห่งประเทศไทย

ข้อ ๕. ผู้ควบคุมเรือคนใดฝ่าฝืนข้อบังคับนี้จะต้องได้รับโทษตามบทบัญญัติในมาตรา ๖๘ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทศักราช ๒๔๕๖

ประกาศ ณ วันที่ กรกฎาคม ๒๕๐๓

พลเรือตรี เอกชัย อิศรางกูร ณ อยุธยา

ข้อบังคับควบคุมการเดินเรือในเขตท่ากรุงเทพ ฯ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๘ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทยพระพุทศักราช ๒๔๕๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทยแก้ไขเพิ่มเติม พระพุทศักราช ๒๔๗๗ อธิบดีกรมเจ้าท่า โดยได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีเจ้าหน้าที่แล้วขอประกาศข้อบังคับควบคุมการเดินเรือในเขตท่ากรุงเทพ ฯ เขตที่ ๒ ไว้เพื่อปฏิบัติดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. ข้อบังคับนี้ให้เรียกว่า “ข้อบังคับควบคุมการเดินเรือในเขตท่ากรุงเทพ ฯ เขตที่ ๒ (ฉบับที่ ๔)”

ข้อ ๒. ให้ใช้ข้อบังคับนี้เมื่อพ้นกำหนด ๓๐ วัน นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓. ให้ยกเลิกข้อบังคับควบคุมการเดินเรือในเขตท่ากรุงเทพ ฯ เขตที่ ๒ (ฉบับที่ ๑)

ข้อ ๔. ห้ามมิให้เรือ แพ ทู่น หรือสิ่งอื่นที่คล้ายกันทอดสมอในลำแม่น้ำในเขตดังต่อไปนี้นอกจากมีเหตุฉุกเฉินอันจำเป็นที่จะต้องกระทำเช่นนั้น หรือได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากเจ้าท่าเป็นการเฉพาะคราว เพราะตำบลที่เหล่านี้เป็นตอนที่ลำแม่น้ำแคบ ซึ่งยกเว้นไว้สำหรับให้เป็นทางเรือเดินขึ้นล่องโดยสะดวก หรือสำหรับเป็นที่กลับลำเรือเดินทะเลขนาดใหญ่

๑. ตั้งแต่ป้ายห้ามจอดเรือที่จุดตำบลที่ได้ปากคลองพระโขนงฝั่งใต้ ระยะ ๒๕๐ เมตร เป็นเส้นฉากตรงไปยังฝั่งแม่น้ำตรงกันข้าม ถึงเสาหินเขตท่าด้านใต้เป็นเส้นฉากตรงไปยังฝั่งแม่น้ำตรงกันข้าม

๒. ตั้งแต่เสาหินเขตท่าด้านเหนือ เป็นเส้นฉากตรงไปยังฝั่งแม่น้ำตรงกันข้าม ถึงปากคลองเคยฝั่งใต้เป็นเส้นฉากตรงไปยังฝั่งแม่น้ำตรงกันข้าม

ข้อ ๕ ห้ามมิให้เรือซึ่งมีความยาวต่ำกว่า ๑๕ เมตร จอดทอดสมอในลำแม่น้ำในเขตท่ากรุงเทพ ฯ เขตที่ ๒ เว้นไว้แต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากเจ้าท่าเป็นการเฉพาะคราว

ข้อ ๖. เรือเดินทะเลซึ่งมีขนาดยาวตั้งแต่ ๑๕ เมตร ขึ้นไป ให้จอดทอดสมอกลางน้ำได้ตั้งแต่ปากคลองเคยฝั่งใต้เป็นเส้นฉากตรงไปยังฝั่งแม่น้ำตรงกันข้าม ถึงป้ายห้ามจอดเรือที่จุดตำบลที่ได้ปากคลองพระโขนงฝั่งใต้ระยะ ๒๕๐ เมตร เป็นเส้นฉากตรงไปยังฝั่งแม่น้ำตรงกันข้าม

ข้อ ๗. บรรดาเรือกลและเรือที่มีใช้เรือกล ที่จะเดินเข้าคลองหรือเดินออกจากคลองพระโขนงนั้น ห้ามมิให้เล่นตัดข้ามลำแม่น้ำในแนวตั้งฉากกับลำแม่น้ำที่ปากคลอง หรือที่จุดตรงกันข้ามกับปากคลอง โดยเมื่อจะออกจากคลองให้เล่นเลียบริมฝั่งแม่น้ำจนพ้นที่ปากคลอง เป็นระยะทางไม่น้อยกว่า ๑๐๐ เมตร เสียก่อนจึงเล่นตัดข้าม ถ้าจะเดินข้ามปากเพื่อเข้าคลองจากฝั่งตรงกันข้ามกับคลองเป็นระยะทางไม่น้อยกว่า ๑๐๐ เมตร ในทำนองเดียวกัน ทั้งนี้เพื่อป้องกันมิให้มีเหตุกษัยอันตรายเนื่องจากการโดนกันระหว่างเรือใหญ่ ที่เดินขึ้นล่องตามลำแม่น้ำ กับเรือที่กำลังเดินขึ้นล่องตามลำแม่น้ำ กับเรือที่กำลังเดินตัดข้ามเข้าคลองหรือเล่นตัดเข้าออกจากปากคลองดังกล่าวแล้ว

ข้อ ๘. ผู้ควบคุมเรือ แพ ทู่น หรือสิ่งอื่น ๆ ที่คล้ายกัน คนใดฝ่าฝืนข้อบังคับนี้จะต้องได้รับโทษตามบทบัญญัติในมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ และอาจถูกสั่งงดไม่ให้ใช้ประกาศนี้ชั่วคราวหรือใบอนุญาตตามมาตรา ๒๕๑ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย มาตรา ๑ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย แก้ไขเพิ่มเติม พระพุทธศักราช ๒๔๗๗ อีกสถานหนึ่งด้วย

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๐๔

เรือเอก ประทีป พยอมยงค์

อธิบดีกรมเจ้าท่า